



Verbetering van de opvang van LGBTQIA+-asielzoek·st·ers en vluchtelingen in Europa

Praktische gids voor maatschappelijk werk·st·ers en
veldwerk·st·ers





Dankwoord

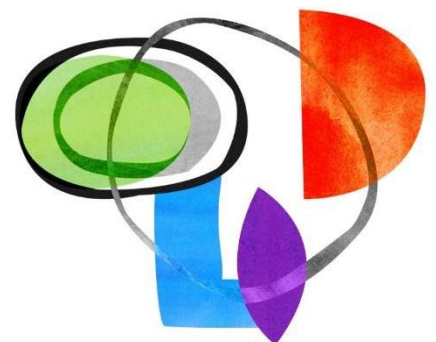
Het Rainbow Welcome project werd medegefinancierd door het programma Rechten, gelijkheid en burgerschap van de Europese Unie (2014-2020). De steun van de Europese Commissie voor de productie van deze publicatie betekent niet de goedkeuring van de inhoud ervan, die uitsluitend de verantwoordelijkheid is van de auteurs en de Commissie kan niet verantwoordelijk gesteld worden voor het gebruik dat eventueel zou gemaakt worden van de informatie die het bevat.

Activiteit gepromoot door de partners van het Rainbow Welcome project: POUR LA SOLIDARITÉ-PLS (België), ACATHI (Spanje), Croce Rossa Italiana (Italië), Fondation Le Refuge (Frankrijk), Le Refuge Bruxelles/Het Opvanghuis Brussel (België).

Met dank aan Morgane Petit en Garance Capelier voor hun waardevolle bijdrage aan de ontwikkeling van deze gids.

We houden eraan alle partners te bedanken voor het werk gedaan bij de realisatie van deze gids. Deze werd gerealiseerd dankzij de onschatbare hulp en samenwerking tussen verschillende actoren in Europa, zoals sociale en maatschappelijk werk • st • ers, activisten, LGBTQIA+-asielzoek • st • ers en vluchtelingen.

Augustus 2022. *Dit werk is onder licentie CC BY-NC.*



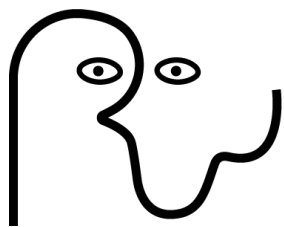
Coordinated by :



With the European partners :

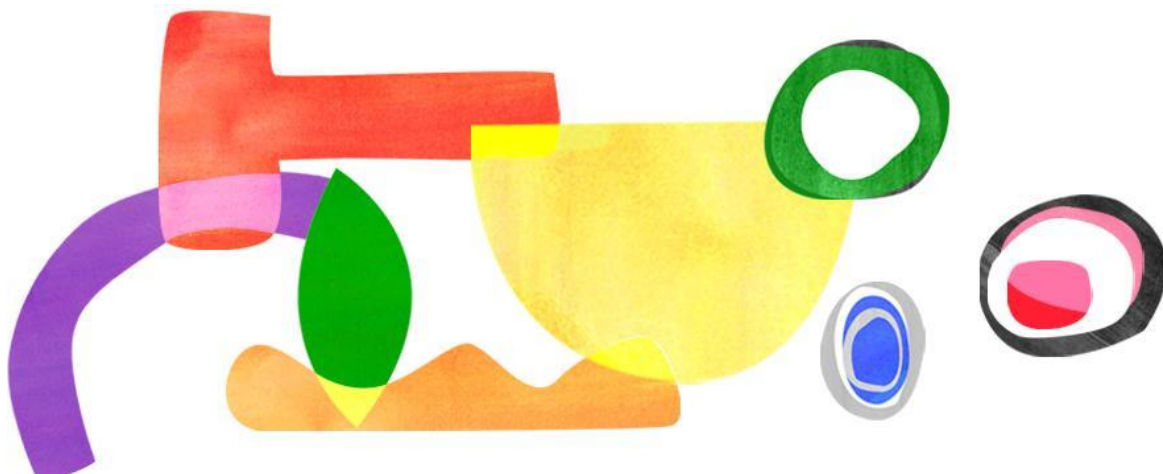


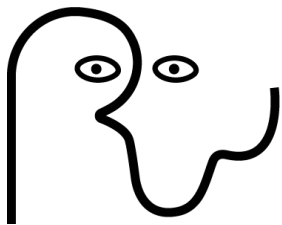
This project is co-funded by the Programme Rights, Equality and Citizenship of the European Union (2014-2020)



Inhoudstafel

Voorwoord	3
I. Asielzoek • st • ers, waar hebben we het over ?	8
1. Juridische basis	8
2. Enkele theoretische elementen	15
II. Focus op LGBTQIA+-personen	20
1. Wat is SOGIESC ?	21
2. Kwetsbaarheiden kwetsbaar maken	24
3. Conclusie	40
III. Hoe ben je een bondgenoot van LGBTQIA+ -asielzoek • st • ers?	42
1. Een herinnering aan het traject van LGBTQIA+ -asielzoek • st • ers	43
2. Hoe LGBTQIA+-asielzoek • st • ers ondersteunen	46
IV. Take action	55
V. Bibliografie	59
VI. Om nog verder te gaan	64
Partner Verenigingen	66





1. Voorwoord

Over de hele wereld worden talloze mensen vervolgd omwille hun geaardheid, identiteit, genderidentiteit, genderexpressie of geslachtskenmerken (SOGIESC). Hun land van herkomst verlaten is de enige manier om te overleven. Aangekomen in het gastland stopt de discriminatie waaraan ze zijn blootgesteld echter niet en kunnen LGBTQIA+-asielzoek-st-ers geconfronteerd worden met andere vormen van kwetsbaarheid en geweld.

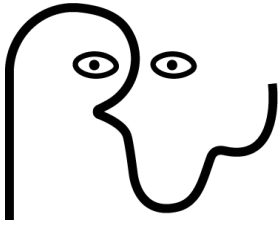
Omdat LGBTQIA+-fobie – intolerantie ten opzichte van mensen met een andere seksuele geaardheid en/of genderidentiteit dan de geldende norm – nog altijd bestaat, en omdat dit resulteert in fysiek en psychologisch geweld, worden LGBTQIA+-mensen geconfronteerd met discriminatie en isolatie. Wanneer deze gewelddaden in verschillende landen in de wereld sociale uitsluiting, gevangenisstraf of (soms legaal) de dood tot gevolg heeft, kunnen LGBTQIA+-mensen gedwongen worden hun land van herkomst te verlaten om elders asiel aan te vragen, daar waar ze denken dat het leven beter zou kunnen zijn.

Vervolgung ontvluchten dus en toevlucht zoeken in een gastland waar "nieuwe labels"¹ worden toegevoegd aan die van LGBTQIA+-gemeenschappen, waar mensen worden samengebracht wiens seksuele geaardheid en/of genderidentiteit verschilt van de heteroseksuele en cisgender-norm: asielzoek•st•ers, vluchtelingen, buitenlanders of migranten.

Getuigenis van een LGBTQIA+-vluchteling

*« Ik ben uit Kameroen vertrokken omdat ik homo ben. Mijn plaats is niet in Kameroen omdat het een land is dat homoseksualiteit strafbaar stelt en daardoor heb ik te veel moeilijkheden ondervonden in mijn eigen familie. **Mijn leven als homoseksueel is heel moeilijk geweest in dit land, voortdurend ondergedoken, in twijfel, in permanente angst voor wat er zal gebeuren als het wordt ontdekt.** Zelfs in homo omgevingen vroeg ik me af of ik het einde van de avond zou halen, of ik niet zou worden gearresteerd door de politie of zou worden aangevallen door homofoben, verkracht of vertrappt. Om al deze redenen voelde ik me niet veilig in mijn eigen land en daarom ben ik vertrokken.*

¹ Alle concepten die in deze praktische gids worden genoemd, worden gezien vanuit de eurocentrische hoek, een concept dat later zal worden besproken en gedefinieerd.



Een erg moeilijke en pijnlijke reis. Het was een heel avontuur: vanuit Kameroen ging ik naar Nigeria, vervolgens naar Niger, Algerije, Libië, dan Italië en uiteindelijk naar Frankrijk. De ganse reis was echt heel ingewikkeld, vooral in Libië waar het extreem moeilijk was; we zijn er echter in geslaagd om te overleven en dat is het belangrijkste. In mijn geval duurde de reis 4 maanden; Ik had het geluk dat ik er in een paar maanden in slaagde terwijl anderen jaren en jaren onderweg waren.

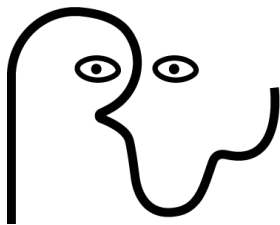
*[...] Ik leed onder het geweld van mijn eigen familie. Het is moeilijk uit te leggen... voor hen was ik bezeten, ik was... Fysiek, ik onderging geweld, omdat ik werd gemarteld, geslagen... Maar ik heb ook geleden onder het geweld van woorden die kwetsen. **En het moeilijkste is dat deze woorden niet eerst van buitenaf kwamen, maar van de mensen die je zagen opgroeien, die je hebben opgevoed, die je kleine momenten van vreugde hebben beleefd, die je bloed zijn**; zij zijn degenen die je afwijzen, zij die stenen naar je gooien, zij die je ter dood veroordelen. En het is een geweld dat door niets kan hersteld worden.*

Buiten je directe omgeving kijken mensen je op een vreemde manier aan, ze behandelen je alsof je de pest hebt: "Laat je kinderen niet bij hem achter", "hij heeft misschien aids", en ze maken de stoelen schoon waarop je zat. Ze wijzen je af omdat ze denken dat homoseksualiteit besmettelijk kan zijn en als je met een jongen praat, zal hij homo worden. Er zijn de kritieken, de veroordelingen... en je vindt jezelf terug alleen, verlaten.

[...] Mijn wens is om in Frankrijk erkend te worden als vluchteling en er een leven te kunnen beginnen. Want op mijn 24ste moet ik zeggen dat ik niet geleefd heb. Ik verloor mijn ouders toen ik een kind was en ik had geen erg gelukkige jeugd; of misschien gelukkig maar zonder genegenheid.

*[...] Tot de dag van vandaag blijf ik lijden, zij het in mindere mate, omdat ik nog steeds niet weet wat mijn situatie in Frankrijk zal zijn. **Het wachten op het antwoord is erg lang, het is een lijden, je hart is niet rustig.** Je wilt weten of je gaat aarden. [...] Ik wacht administratief op wettelijke erkenning om een nieuw leven te beginnen, te integreren in de Franse samenleving, een baan te vinden, een rijbewijs te halen en te huwen met de man die ik wil, dat is alles. Om mijn leven volledig in vrijheid te leven, mijn homoleven, om ervan te genieten tot het moment dat ik deze aarde verlaat.».²*

²Rodrigo Araneda, Adela Boixadós, Josep Maria Mesquida, Cándid Palacín, Guillem Pérez Vázquez, Alejandro San Rafael. (December 2021). *Sexils, Déplacement er Diaspora. Récit en Transit*. Edition Universitat de Barcelona, École de Travail social, ACATHI, GRITS



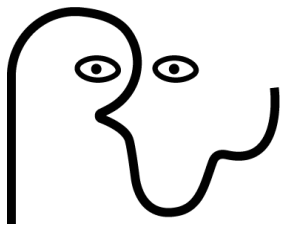
Om de opvang van deze mensen die geconfronteerd worden met intersectionele discriminatie in Europa te verbeteren, hebben POUR LA SOLIDARITÉ-PLS (België), Le Refuge Bruxelles/Het Opvanghuis Brussel (België), ACATHI (Spanje), Le Refuge (Frankrijk) en Croce Rossa Italiana (Italië) het Rainbow Welcome!-project.

De partners :

- **POUR LA SOLIDARITÉ-PLS** is een onafhankelijke Europese denk- en doetank die zich inzet voor een Europa van solidariteit en duurzaamheid;
- **ACATHI** is een Spaanse vereniging gevormd door cultureel diverse LGBTQIA+-mensen die mensen uit alle lagen van de bevolking samenbrengt en die erkenning en inclusie van culturele, seksuele en genderdiversiteit willen bevorderen om vervolging te voorkomen en te verminderen;
- **Croce Rossa Italiana** is een vrijwilligersorganisatie, die tot doel heeft gezondheids- en sociale hulp te bieden in tijden van vrede en conflict;
- Het doel van **La Fondation Le Refuge France** is het voorkomen van isolement en zelfmoord van LGBTQIA+-jongeren, tussen de leeftijd van 14 tot 25 jaar, slachtoffers van homofobie of transfobie en in geval van gezinsbreuk/echtscheiding;
- **Le Refuge Bruxelles/Het Opvanghuis Brussel** is een noodopvang en ondersteuningsstructuur voor LGBTQIA+-personen van 18 tot 25 jaar die worden uitgesloten omwille van hun SOGIESC.

Medegefinancierd door het programma Rechten, Gelijkheid en Burgerschap van de Europese Unie (2014-2020), heeft het Rainbow Welcome-project tot doel:

- Regelgevende kaders en procedures te identificeren die van toepassing zijn op LGBTQIA+-asielzoek•st•ers;
- De sterke en zwakke punten te identificeren van hun opvang;
- Opleiding te geven in opvangcentra en LGBTQIA+-verenigingen alsook in opvangcentra voor vluchtelingen over de manier waarop ze de behoeften van LGBTQIA+-asielzoek•st•ers kunnen opvangen, begeleiden en erop kunnen reageren;
- Bewustmaking van de situatie van LGBTQIA+-asielzoek•st•ers door middel van een wijd verspreide foto- en video campagne;
- De rechten en behoeften van LGBTQIA+-asielzoek•st•ers in de Europese Unie te verdedigen.



De wetgevende studie "Opvang van LGBTQIA+-vluchtelingen in Europa" die vooraf als onderdeel van het project is ontwikkeld, is een vereiste om beter te begrijpen hoe LGBTQIA+-asielzoek•st•ers worden ontvangen in de landen van het consortium, en maakt deel uit van een bredere analyse van hun behoeften en de bestaande praktijken in dit verband³.

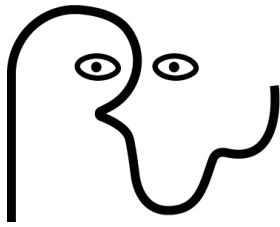
Deze studie toont aan dat het aanvragen van internationale bescherming door middel van asiel één van de manieren is om mensen te beschermen wanneer ze worden vervolgd. Zo is asiel op basis van seksuele geaardheid, genderidentiteit, genderexpressie of geslachtskenmerken (hierna SOGIESC genoemd) geleidelijk formeel erkend in internationale, Europese en nationale normen. Maar er blijven hiaten en uitdagingen.

Daarom bieden we hier een praktische gids aan voor sociaal en maatschappelijk werk•st•ers, en in bredere zin voor actoren in het veld, of het nu vrijwillig•st•ers of medewerk•st•ers zijn, die asielzoek•st•ers dagelijks begeleiden. Deze handleiding laat toe om:

- Omstandigheden van discriminatie en de gevolgen daarvan te identificeren;
- Stereotypen in verband met LGBTQIA+ te ontmantelen, informatie en antwoorden te geven op LGBTQIA+-vragen;
- Te sensibiliseren omtrent de specifieke behoeften van LGBTQIA+-asielzoek•st•ers en -vluchtelingen;
- LGBTQIA+-asielzoek•st•ers te begeleiden en te informeren over hun rechten;
- Speciale aandacht te besteden aan transgender en intersekse personen;
- De elementaire zaken aanbrengen om andere bewoners in opvangcentra te sensibiliseren teneinde geweld te voorkomen;
- Een praktische, complete vorming aan te bieden waarvan de modules complementair maar individueel zijn.

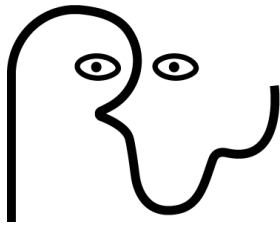
Deze gids is voelt zich niet geroepen om opnieuw uit te vinden wat al is bestudeerd, geschreven en gerealiseerd, maar eerder om de ervaring en expertise van de partners samen te brengen, gekoppeld aan de synthese van de verschillende beschikbare documenten en beschikbare middelen, maar ook aan de diagnose en interviews die werden uitgevoerd als onderdeel van dit transnationale project.

³ De studie is beschikbaar op de website van het project: <https://rainbowelcome.eu/toolkit/>



Daarom, stellen we voor om aan de hiervoor vermelde doelstellingen te voldoen in drie grote delen. In het eerste deel zullen de algemene juridische aspecten van het asielverzoek en de belangrijkste elementen van de theoretische context in herinnering worden gebracht. In tweede tijd zullen we het probleem van LGBTQIA+-gemeenschappen aansnijden en daarop volgend de manier waarop wij voorstellen om hen in een derde fase te begeleiden.

Via deze gids zullen we proberen we om een nieuw perspectief te bieden op de situatie van LGBTQIA+-asielzoek•st•ers en op de vervolging waarmee ze dagelijks worden geconfronteerd vanwege hun SOGIESC. We zijn ons ervan bewust dat deze gids niet uitputtend is, maar we hopen dat u antwoorden op uw vragen zult vinden en dat deze nuttig zal zijn bij het leren kennen van de LGBTQIA+-cultuur.



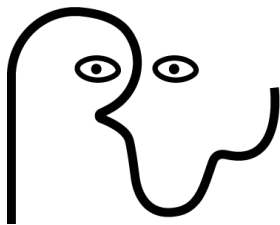
I. Asielzoek•st•ers, waar hebben we het over ?

2. Juridische basis

a) Wat is een asielzoek•st•er en een vluchteling•e volgens de wet ?

Voordat iemand het statuut vluchteling•e toegewezen krijgt, zoekt de persoon internationale bescherming door middel van asiel. Volgens UNHCR is *"een asielzoek•st•er een persoon die beweert een vluchteling•e te zijn, maar wiens aanvraag nog steeds wordt onderzocht"* ([UNHCR - Asylum Seekers \(unhcr.org\)](https://www.unhcr.org)). Door deze status zijn aanvragers onderworpen aan het internationaal recht en genieten ze bepaalde bescherming via, in het bijzonder, de **Universele Verklaring van de Rechten van de Mens, het Verdrag van Genève en het Internationaal Verdrag inzake de bescherming van de rechten van alle migrerende werknemers en hun gezinsleden.**

Het **Verdrag betreffende de status van vluchtelingen** van 28 juli 1951, ook bekend als het "Verdrag van Genève", definieert de term vluchteling•e, somt de rechten van vluchtelingen op, legt de wettelijke verplichting van staten vast om hen te beschermen en stelt het beginsel van non-refoulement (niet-uitwijzing) vast. Het is het belangrijkste internationale instrument voor de bescherming van vluchtelingen. Het Vluchtelingenverdrag van 1951 stelt dat de term "vluchteling•e" van toepassing is op elke persoon die een gegronde angst heeft om vervolgd te worden "omwille van" één van volgende vijf redenen: ras, religie, nationaliteit, lidmaatschap van een bepaalde sociale groep of politieke overtuiging. SOGIESC is als zodanig niet opgenomen in het Verdrag van Genève, maar vervolging in verband met *een bepaalde sociale groep* is het residuele concept dat wordt toegepast om de vluchtelingenstatus toe te kennen aan personen die een asielverzoek indienen op basis van de SOGIESC (Ktos, Agnieszka, Misiuna, J., Pachocka, M., Szczerba-Zawada, A. (Eds.) (2020), p.63.). In 2012 publiceerde het Bureau van de Hoge Commissaris van de Verenigde Naties voor vluchtelingen (UNHCR) Guiding Principles No. 9 specifiek gericht op SOGIESC, met gezaghebbende richtlijnen over inhoud en procedure "om te zorgen voor een passende en geharmoniseerde interpretatie van de definitie van vluchteling" ([UNHCR Guidelines on Refugee Status based on SOGI, paragraaf 4](#)).

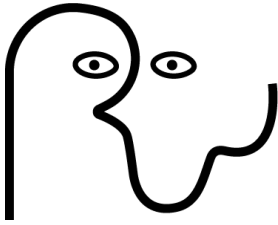


Op het niveau van de Raad van Europa bepaalt artikel 1 van het **Europees Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens (EVRM)** dat de belanghebbende Hoge Partijen de in het Verdrag omschreven rechten en vrijheden erkennen *ten aanzien van elke persoon die onder hun jurisdictie valt*. Dit betreft bijgevolg elke persoon op hun grondgebied of onder de controle van overheidsagenten (artikel 1) (EVRM, 2020), zoals migranten, asielzoek•st•ers of vluchtelingen die aan de voorwaarden voldoen om beschouwd te worden als "onder de jurisdictie van een staat". Het EVRM is daarom een sterk juridisch instrument dat kan gebruikt worden om ervoor te zorgen dat de mensenrechten van LGBTQIA+-asielzoek•st•ers gerespecteerd worden, als LGBTQIA+-personen en als vreemdelingen, met bijzondere aandacht voor asielzoek•st•ers.

Maar bovenal, voordat je een statuut krijgt, is vluchteling•e zijn een parcours van de strijd•st•er, en vooral wanneer het verzoek om internationale bescherming wordt gedaan op basis van seksuele geaardheid, genderidentiteit of -expressie (SOGIESC) zoals vastgelegd in de **Yogyakarta Principles** van 2006, universele gids voor de bescherming en bevordering van LGBTQIA+-mensenrechten: *"In het licht van vervolging, inclusief vervolging in verband met seksuele geaardheid of genderidentiteit, heeft iedereen het recht om asiel aan te vragen en asiel te krijgen in andere landen. Geen enkele staat mag een persoon terugsturen, uitzetten of uitleveren aan een andere staat wanneer hij of zij een gegronde vrees heeft om te worden onderworpen aan foltering, vervolging of enige andere vorm van wrede, onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing op grond van zijn of haar seksuele geaardheid of genderidentiteit"* (beginsel nr. 23 - <https://yogyakartaprinciples.org/principle-23-fr/>).

De asielpcedure op basis van de SOGIESC levert immers bepaalde problemen op die voornamelijk verband houden met:

- Het ontbreken van expliciete erkenning van asiolverzoeken op basis van de SOGIESC in de wetgeving;
- De beoordeling van risico- en kwetsbaarheid situaties waarvoor asielzoek•st•ers vluchten;
- Het bewijs van hun seksuele geaardheid, indien van toepassing, tijdens de zitting bij het Commissariaat Generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS) en gedurende het hele proces;
- Onvoldoende accommodatie capaciteit om alle aanvragers waardig op te vangen.



Men moet rekening houden met het feit dat de Yogyakarta-principes geëvolueerd zijn, evenals het begrip schending van de mensenrechten inzake mensen *met "verschillende seksuele geaardheden en genderidentiteiten"*. Zo werd een wijziging aangebracht in beginsel 23, waarbij met name werd toegevoegd *"het ter beschikking stellen van ambtenaren die betrokken zijn bij het proces voor de vaststelling van de vluchtelingenstatus, en aan degenen die opvangvoorzieningen, protocollen en richtsnoeren beheren en zowel gevoelige als cultureel passende training geven over seksuele geaardheid, genderidentiteit, genderexpressie en geslachtskenmerken"*. Tevens specificiert een tweede toevoeging de *"ontwikkeling en uitvoering van protocollen en richtsnoeren voor de beoordeling van de geloofwaardigheid bij het vaststellen van de seksuele geaardheid, genderidentiteit, genderexpressie of geslachtskenmerken van een persoon die asiel aanvraagt, en ervoor zorgen dat dergelijke beoordelingen op een gevoelige en objectieve manier worden ontwikkeld, en niet worden beïnvloed door stereotypen en culturele vooroordelen."* ([Betreffende het recht om asiel aan te vragen \(beginsel 23\) – Yogyakartaprinciples.org](https://www.yogyakartaprinciples.org))

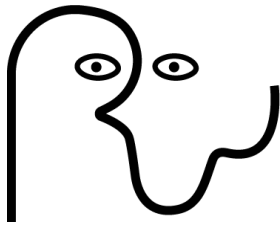
Ondanks deze officiële erkenning blijft SOGIESC in praktijk in veel landen gecriminaliseerd, en blijven LGBTQIA+-asielzoek • st • ers en vluchtelingen gediscrimineerd in vele andere ...

b) In welke mate is seksuele geaardheid, genderidentiteit, genderexpressie en geslachtskenmerken (SOGIESC) gecriminaliseerd in de wereld ?

Cijfers spreken luider dan woorden... En omdat de criminalisering van SOGIESC een realiteit is:

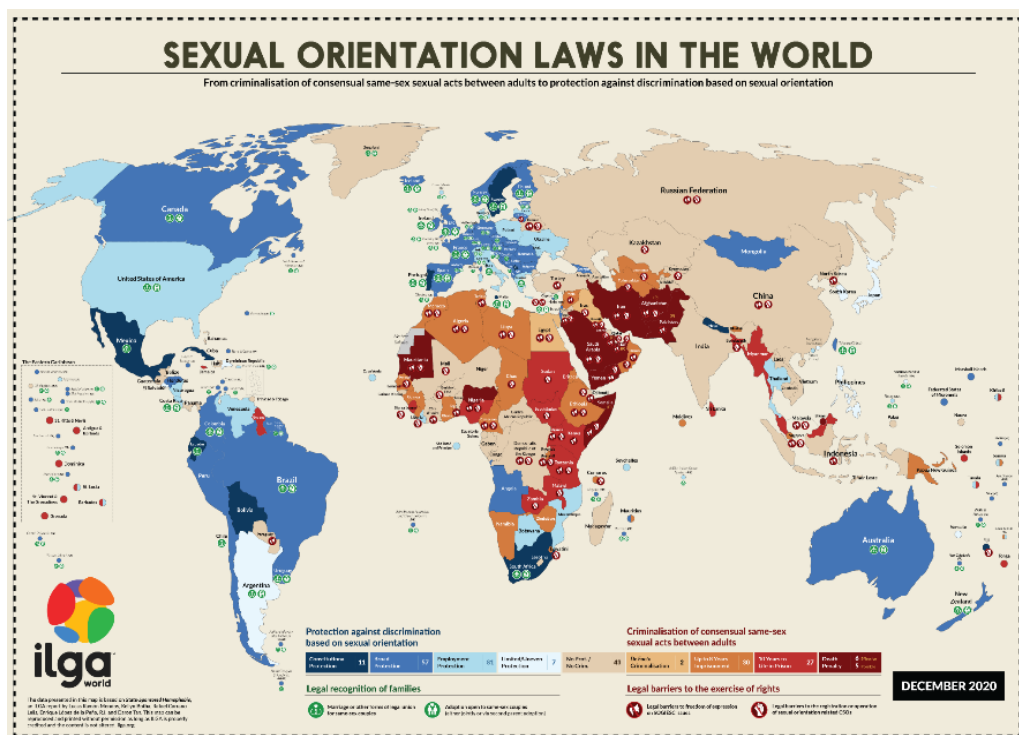
*« Samenvattend kunnen we besluiten dat er momenteel **67 VN-lidstaten** zijn met bepalingen die consensueel homoseksueel gedrag strafbaar stellen, en **twee andere VN-lidstaten** met de facto criminalisering. Daarnaast is er **een niet-onafhankelijke jurisdictie** die seksuele activiteit van hetzelfde geslacht strafbaar stelt (de Cookeilanden).*

*Onder de landen die het strafbaar stellen, is er in **zes VN-lidstaten** volledige rechtszekerheid dat de wettelijk voorgeschreven sanctie voor consensuele seksuele handelingen tussen personen van hetzelfde geslacht de doodstraf is, namelijk: Brunei, Iran, Mauritanië, Nigeria (alleen 12 noordelijke staten), Saoedi-Arabië en Jemen.*



In vijf **andere VN-lidstaten** kan volgens sommige bronnen de doodstraf worden opgelegd voor consensueel homoseksueel gedrag, maar is er minder rechtszekerheid in dit opzicht. Deze landen zijn: Afghanistan, Pakistan, Qatar, Somalië (inclusief Somaliland) en de Verenigde Arabische Emiraten.

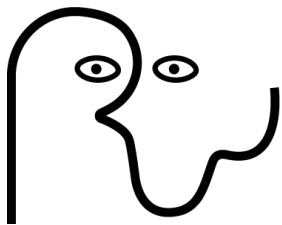
[...] Vanaf december 2020 kon ILGA World ten minste **42 VN-lidstaten** identificeren waar er wettelijke belemmeringen zijn voor de vrijheid van meningsuiting over zaken die verband houden met seksuele en genderdiversiteit. ([Door de staat gesponsord homofobierapport I ILGA](#), p.25).



Visualisering : <https://ilga.org/maps-sexual-orientation-laws>

Het jaarverslag van 2022 van ILGA is heel duidelijk:

« Enerzijds is **de anti-LGBTI-retoriek** van politici en andere leiders in 2021 sterk toegenomen, wat **een golf van geweld** heeft aangewakkerd, anti-LGBTI-haatmisdrijven werden dit jaar in alle landen gemeld, anderzijds is de reactie op deze situatie in veel landen en op Europees niveau **geallieerde**



vastberadenheid geweest, om haat en uitsluiting van LGBTI'ers te bestrijden.

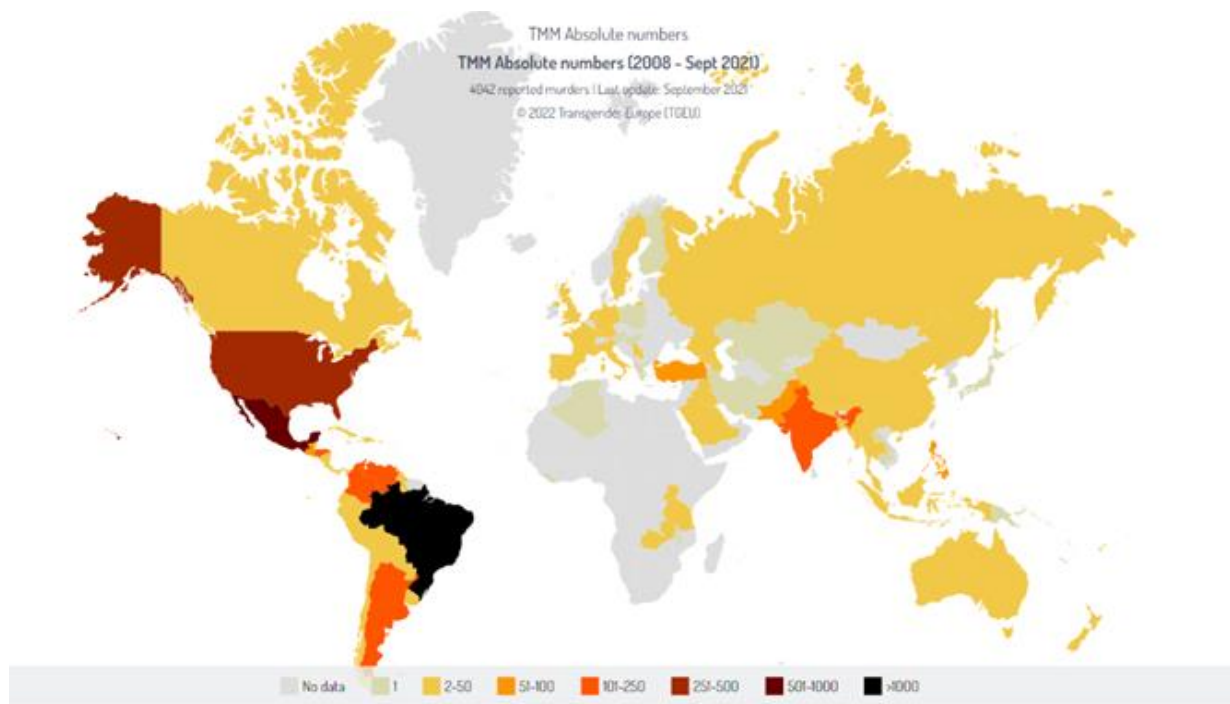
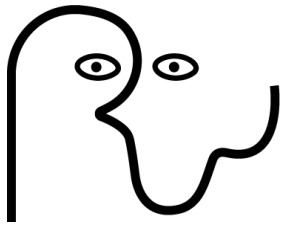
[...] De meerderheid van de staten is er niet in geslaagd om de behoeften van LGBTI-gemeenschappen tijdens de pandemie aan te pakken en maatschappelijke organisaties zijn dit jaar doorgedaan met het vullen van de lacunes, het verstrekken van voedsel, onderdak en toegang tot medische tests, en het reageren op een enorme vraag naar geestelijke gezondheidszorg.

*[...] **De situatie van LGBTI-asielzoek•st•ers** wordt bijvoorbeeld bijna altijd gekenmerkt door **specifieke moeilijkheden en onrechtvaardigheden**, hoewel sommige landen goed geplaatst zijn op de ranglijst van positieve wetswijzigingen.*

*[...] **Anti-gender- en anti-transgender retoriek** is wijdverspreid, sterk en consistent gebleven, met name **zeer vaak gericht op jongeren**. ([full-annual-review.pdf \(ilga-europe.org\)](https://www.ilga-europe.org/full-annual-review.pdf), blz. 7).*

Hoewel de juridische situatie van LGBTQIA+-mensen over het algemeen is verbeterd, zijn er nog steeds regio's in de wereld waar ze blootgesteld zijn aan geweld en discriminatie vanwege hun SOGIESC. In veel gevallen is het voldoende dat een individu als homoseksueel wordt aanzien om zijn of haar juridische situatie in gevaar te brengen. Volgens de VN: "Homofobe en transfobe gewelddaden werden in alle landen geregistreerd. Het kan gaan om fysiek geweld (waaronder moord, afranselingen, ontvoeringen, verkrachting en aanranding) of psychologisch geweld (inclusief bedreigingen, dwang en willekeurige vrijheidsberoving). Deze aanvallen zijn een vorm van gendergerelateerd geweld, ingegeven door het verlangen om degenen te straffen die worden gezien als uitdagers van gendernormen" (VN-Mensenrechtenbureau ([ohchr.org](https://www.ohchr.org))).

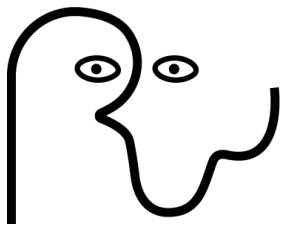
Daarnaast is het interessant om de ILGA-kaart te vergelijken met de gegevens die door *Transrespect vs Transphobia* worden meegedeeld, omdat, daar waar de ILGA-kaart de bescherming en discriminaties tegen LGBTQIA+-mensen over de hele wereld toont, de gegevens van *Transrespect vs Transphobia* meer in detail het aantal transgenders laten zien dat wereldwijd is gedood. Deze twee bronnen zijn daarom complementair en stellen ons in staat om een meer globale visie te krijgen op de realiteit van LGBTQIA+-mensen.



Visualisering : [TMM Absolute numbers - TvT\(transrespect.org\)](https://transrespect.org/)

Er zijn echter twee problemen bij de interpretatie van *De Transrespect vs Transphobia-kaart*, omdat veel landen, vooral in Afrika, geen gegevens doorgeven voor analyse. Bovendien is de analyse van de gegevens gebaseerd op zichtbare discriminatie en is het moeilijk om landen te analyseren waar de vervolging ervaren door LGBTQIA+-mensen weinig of niet waarneembaar is.

Niettemin, als we de gegevens van 2021 analyseren, zien we dat het het dodelijkste jaar is voor transgender en gender diverse mensen, zo werden ondermeer 375 moorden geregistreerd tussen 1 oktober 2020 en 30 september 2021. Betreft een stijging van 7% ten opzichte van het jaar 2020. Bovendien vertonen de gegevens een zorgwekkende trend wat betreft het verband tussen vrouwenhaat, racisme, xenofobie en haat jegens sekswerkers, van wie de meerderheid zwarte en migrantenvrouwen zijn, en transgender sekswerkers.

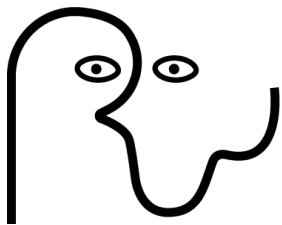


Europa wordt al decennialang gezien als een gastvrije regio waar asielzoekers welkom zijn. Nochtans worden verzoeken met betrekking tot bepaalde landen die als "veilig" worden aangeduid, als ongegrond beschouwd of hebben minder kans van slagen. Een als "veilig" aangeduid land *"impliceert dat de mensenrechtensituatie daar als bevredigend wordt beschouwd en wordt beheerd door de rechtsstaat, en dat individuen er niet worden vervolgd"* (European Association for the Defence of Human Rights [AEDH], International Federation for Human Rights [FIDH] en Euromed Rights (2016), p.2.) . Het idee van een "veilig" land omdat ze daar wettelijk beschermd zouden zijn is voor LGBTQIA+-mensen problematisch.

Dit begrip is hier een probleem, omdat het specifieke van vervolging in verband met de SOGIESC inhoudt dat een land, dat als veilig wordt beschouwd, om een andere reden van vervolging niet veilig zal zijn wanneer het over SOGIESC gaat. Bovendien worden sommige landen "officieel" als "veilig" beschouwd omdat seksuele geaardheid en/of genderidentiteit er niet worden bestraft en/of gecriminaliseerd in de wetten van het land, hoewel het in de praktijk sociaal en/of cultureel verboden is om uiting te geven aan een SOGIESC die verschilt van de daar geldende normen en zeden.

Een goed voorbeeld is de situatie in Honduras, want hoewel seksuele activiteit tussen mensen van hetzelfde geslacht legaal is, worden koppels van hetzelfde geslacht geconfronteerd met juridische problemen die de rest van de bevolking niet kent. Geen enkele wet houdt immers rekening met discriminatie of mishandeling op grond van seksuele geaardheid of genderidentiteit. Dit is de reden waarom veel LGBTQIA+-mensen die het slachtoffer zijn van verkrachting, misbruik en/of bedreigingen de voorkeur geven aan ballingschap in een ander land. Daarom is sociale perceptie een belangrijk begrip waarmee men rekening moet houden, omdat het de visie van een samenleving ten opzichte van een doelgroep, in dit geval LGBTQIA+-mensen, sterk kan veranderen.

In 1991 waarschuwde UNHCR voor deze situatie: *"Het toepassen van het begrip "veilig land" op het land van herkomst komt erop neer dat onderdanen van landen die als veilig worden beschouwd, automatisch wordt belet om in gastlanden de asiel- of vluchtelingenstatus te verkrijgen, of op zijn minst hun aanvraag in overweging te nemen vermoedend dat zij geen recht hebben op de vluchtelingenstatus, het is aan hun om dit vermoeden, niet zonder moeilijkheden, te weerleggen"* (Bureau van de Hoge Commissaris van de Verenigde Naties voor vluchtelingen, EG/SCP/68, 26 juli 1991).



Al deze elementen samen tonen aan hoe moeilijk en traumatisch de realiteit van LGBTQIA+-mensen kan zijn, wat deels verklaart waarom deze mensen de voorkeur geven aan ballingschap naar een soms onbekend land, in plaats van in hun land van herkomst te blijven. Dit is de reden waarom we onder deze omstandigheden kunnen spreken van gedwongen migratie, omdat LGBTQIA+-mensen gedwongen zijn te vertrekken om te overleven en in de hoop hun levensomstandigheden te verbeteren, en niet als onderdeel van vrijwillige of economische migratie.

3. Enkele theoretische elementen

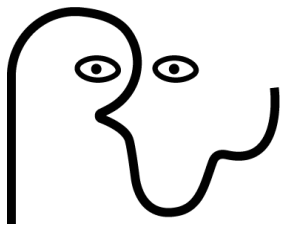
Verschillende concepten zullen in deze gids worden behandeld. Ze laten een beter begrip toe van de problemen met betrekking tot LGBTQIA+-asielzoek•st•ers. Deze tools zullen in de volgende hoofdstukken worden geïllustreerd door praktijk en ervaring op het terrein.

a) Intersectionaliteit en assemblage

In 1989 ontwikkelde Kimberlé Crenshaw, een Afrofeministische activiste, de term intersectionaliteit om het geweld en de discriminatie aan te tonen - onder andere met betrekking tot sociaal ras en geslacht - waaronder zwarte vrouwen in de Verenigde Staten lijden. De auteur definieert intersectionaliteit als "het fenomeen waardoor elk individu lijdt onder onderdrukking of privileges heeft op basis van het behoren tot verschillende sociale categorieën. Kortom " Intersectionaliteit, laat zien hoe verschillende sociale categorieën zeer verschillende onderdrukkingen en privileges genereren wanneer ze elkaar kruisen. Crenshaw maakt met name onderscheid tussen politieke intersectionaliteit en structurele intersectionaliteit.

- Politieke intersectionaliteit is een marginalisering van de werkelijkheid. Toen zwarte feministen zich inzetten voor de verdediging van hun rechten, werden ze genegeerd door witte feministen en zwarte mannen. Ze werden achtergesteld in de feministische strijd en zijn daardoor slachtoffer geworden van racisme; en ze zijn achtergesteld in de antiracistische strijd omdat ze vrouwen zijn. Politieke intersectionaliteit is dus gericht op de convergentie van strijd.
- Structurele intersectionaliteit is een ervaren van de werkelijkheid. Racisme en seksisme zijn aanwezig in de institutionele en sociale structuren van de samenleving en spelen direct in op het dagelijks leven van zwarte vrouwen.

Intersectionaliteit wordt een kader voor het begrijpen van sociale fenomenen en maakt het mogelijk om concrete acties te ondernemen om geweld en discriminatie, die structureel verweven is in onze samenleving, te bestrijden.



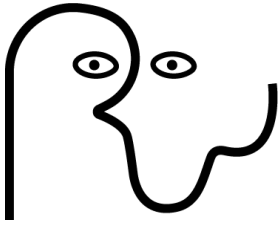
Daarom maakt deze benadering het mogelijk om elementen te waarderen die we op het eerste gezicht niet kennen, en laat ook zien dat, als een persoon wordt ondergedompeld in een groot aantal onderdrukte identiteiten, deze uiteindelijk onderdrukkingen zullen creëren die een nieuwe realiteit genereren, en niet de som van de onderdrukkingen. **1 plus 1 maakt niet zomaar 2, maar 3.**

Gemarginaliseerde, LGBTQIA+-asielzoek•st•ers worden bijvoorbeeld dubbel gediscrimineerd en misbruikt, omdat ze zich op de intersectionaliteit bevinden van verschillende factoren van discriminatie, waaronder etnische afkomst en SOGIESC (maar ook religie, sociale klasse, enz.). Met andere woorden, LGBTQIA+-asielzoek•st•ers worden gediscrimineerd omdat ze asielzoek•st•ers zijn, omdat ze tot LGBTQIA+-gemeenschappen behoren en omdat ze LGBTQIA+-asielzoek•st•ers zijn.

Dit is waar assemblages in het spel komen.

Assemblage wordt eerder gekenmerkt door de gebeurtenis (het beantwoordt de vragen over hoe, waar en wanneer) dan door de essentie (wat het is). In plaats van een organische entiteit die in wezen verschilt van de anderen, worden assemblages gekenmerkt door contingente aspecten. Iets lezen in termen van assemblage gaat ervan uit dat sociale posities een proces zijn binnen een netwerk van sociale en historische gebeurtenissen, en dat de schijnbare stabiliteit van een bepaalde sociale positie het gevolg is van een ongeval, een gebeurtenis (Deleuze en Guattari 10); een perspectief dat ons in staat stelt om buiten de essentialistische logica van identiteit te denken (Nail 21-37).

Het is belangrijk op te merken dat intersectionaliteit rekening houdt met deze statische en onveranderlijke aspecten (ras, geslacht, handicap ...) terwijl assemblages zich richten op contextueel in het oog springende categorieën als resultaat van een bepaalde en tijdelijk veranderlijke ontmoeting. Bovendien is het essentieel om te benadrukken dat de kruising van onze identiteiten kan veranderen afhankelijk van tijd en context.



Daarom maakt het werken vanuit een intersectioneel perspectief en het overwegen van de theorie van assemblages het mogelijk om:

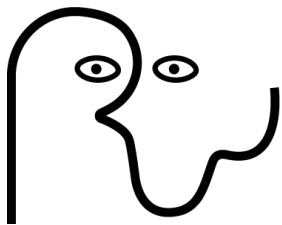
- De verweving van verschillende systemen van onderdrukking te begrijpen;
- Patronen van ondergeschiktheid, die niet noodzakelijkerwijs opzettelijk zijn maar eerder een last die een bepaalde situatie erger maakt, bloot te leggen;
- De speciale plaats van bepaalde groepen/individuen in de samenleving te begrijpen;
- Rekening te houden met specifieke behoeften;
- Onzichtbare gemaakte realiteiten beter te begrijpen om erop te reageren;
- Dialoog te voeren;
- Gerichte oplossingen voor te stellen.

b) Interculturaliteit, meervoudige identiteiten, religies en eurocentrisme

In 1997 definieerde Carlos Giménez Romero, een professor en onderzoeker aan de Faculteit der Letteren en Filosofie in Madrid, interculturaliteit als "*de systematische en progressieve promotie, vanuit de staat en de burgermaatschappij, van ruimtes en processen van positieve interactie die vertrouwensrelaties, wederzijdse erkenning, effectieve communicatie, dialoog en debat, leren en uitwisselen, vreedzame oplossing van conflicten, samenwerking en coëxistentie*" openen en veralgemenen.

Interculturaliteit wordt dus gezien als een proces van communicatie en interactie tussen mensen of groepen met specifieke identiteiten. In dit proces kunnen de ideeën en acties van één individu of groep niet superieur zijn aan anderen. Het doel is om ten allen tijde dialoog, overeenstemming, coëxistentie en dus integratie te bevorderen. Interculturele relaties komen tot stand op basis van respect voor diversiteit en wederzijdse verrijking. Conflicten kunnen echter ook deel uitmaken van dit mechanisme. Maar deze kunnen worden opgelost door respect, dialoog, wederzijds luisteren, het creëren van contexten van horizontaliteit in communicatie, eerlijke en makkelijke toegang tot relevante informatie en in het zoeken naar overleg en synergie.

De bijdrage van interculturaliteit zit in het belang ervan wat betreft de interactie tussen cultureel gedifferentieerde individuen of groepen. Bovendien benadrukt de kern van deze interculturalistische nieuwigheid wat interculturele relaties zouden moeten zijn, naast het feit dat het niet-discriminerende relaties moeten zijn, gebaseerd op respect en tolerantie. De belangrijkste bijdrage ervan is om te zien hoe eenheid in verscheidenheid kan worden opgebouwd.



Bovendien vloeit uit het begrip pluralistisch denken ook het concept van meervoudige identiteit voort. De dag van vandaag bestaat de identiteit van een persoon uit een groot aantal elementen zoals een nationaliteit, het behoren tot een religie, een instelling, een gemeenschap met dezelfde passies of dezelfde seksuele voorkeuren. LGBTQIA+-asielzoek•st•ers passen dus perfect in deze notie van meervoudige identiteit, omdat ze zich kunnen identificeren met verschillende elementen van verbondenheid.

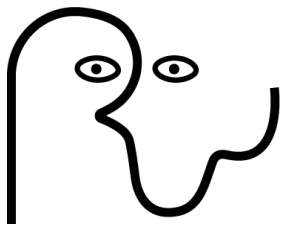
Onder deze elementen van verbondenheid kunnen we het accent leggen op religie, een gemeenschappelijke factor van meerdere identiteiten en interculturaliteit. Momenteel veroordelen veel religies – althans de interpretatie van deze religies – homoseksualiteit.

Wat transgenders betreft, deze worden door elke religie anders bekeken. Afhankelijk van hun overtuigingen, kunnen religies transgenders al dan niet accepteren. Zo staan mensen met een progressief Joods geloof, Hindoes en Afrikaanse religies open voor transgenders. In andere religies kan een discriminerend beleid worden gevoerd om hun eigen overtuigingen hieromtrent te verspreiden.

Niettemin zijn er in elke religie religieuze instelling, individuen, intellectuelen en verenigingen die progressiever zijn en openstaan voor de kwestie van homoseksualiteit. LGBTQIA+-gelovigen verenigen zich om hun geloof te beleiden en om te proberen de zeden te veranderen.

Interculturaliteit is des te belangrijker omdat we de neiging hebben om een eurocentrisch gedrag⁴ aan te nemen als het gaat om SOGIESC. Daarnaast benadrukken de Guiding Principles 9 dat de reis van de LGBTQIA+-asielzoek•st•er kan worden beïnvloed door een veelheid aan factoren zoals " *de culturele, economische, familiale, politieke, religieuze en sociale omgeving*", en dat de uitgedrukte SOGIESC niet noodzakelijkerwijs zal overeenkomen met de ideeën die men er in het gastland over heeft. Volgens de Guiding Principles is het belangrijk dat de wetgevende procedures inzake asielaanvragen, meer bepaald de hoorzittingen, niet gebaseerd zijn op een " *oppervlakkig begrip*" of op " *onjuiste, cultureel ongepaste of stereotiepe veronderstellingen*" van de levensloop van asielzoek•st•ers en hun SOGIESC (I. Inleiding, paragraaf 4). Inderdaad, de westerse categorieën "LGBTQIA+" komen niet overeen met alle realiteiten. Afkomst, cultuur, tradities of religie kunnen de perceptie en ervaring van het LGBTQIA+ spectrum beïnvloeden.

⁴ Eurocentrisme is een vorm van ethnocentrisme die tot doel heeft de geschiedenis en samenlevingen te lezen door het prisma van onze Europese en westerse cultuur.



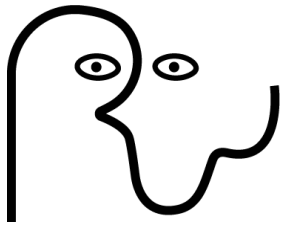
Volgens MacArthur *lijken "zelfs schijnbaar inclusieve termen als 'seksuele geaardheid' of 'genderidentiteit' mensen te negeren wiens gedrag niet noodzakelijkerwijs de identiteit weerspiegelt, zoals 'mannen die seks hebben met mannen', maar die zich niet identificeren als 'homo'"* (Correa, S., Petchesky, R. en Parker, R., *Sexuality, Health and Human Rights*, Cambridge University Press, 2008. Geciteerd door MacArthur, G. (2015), p.28.). Het begrip van de SOGIESC in de wetteksten is diep eurocentrisch en gezien door de bril van westerse tradities.

Om hun SOGIESC te bewijzen, moeten asielzoek•st•ers tijdens hoorzittingen objectieve, soms meetbare feiten voorstellen. Ze moeten de mensen uit hun omgeving aangeven, zich aanpassen aan de normen van westerse homoseksualiteit, ze moeten praten over hun meest intieme leven, genoeg zeggen maar niet te veel zodat de regering niet denkt dat ze liegen. In feite, in termen van identiteitsconstructie, is het idee van het "bewijzen" van iemands SOGIESC twijfelachtig. Als de persoon zijn homoseksualiteit op hoge leeftijd ontdekt, als hij heteroseksuele relaties heeft gehad, als hij kinderen heeft, als hij zijn "coming out" (een erg westers concept) niet heeft gemaakt ... Dat is in de ogen van de regering ongeloofwaardig.

Bovendien moet worden opgemerkt en verduidelijkt dat er geen specifieke en eenvoudige vertaling van SOGIESC bestaat in alle talen.

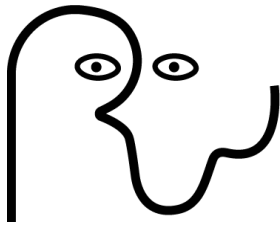
Kortom, we begrijpen dat interculturaliteit inhoudt:

- Het bestaan erkennen van banden, waarden en overeenkomsten tussen verschillende culturen;
- Erkennen dat culturen elkaar nodig hebben en onderling afhankelijk zijn, zich ontwikkelen in interactie en verandering;
- Kritisch kijken naar de waarden en anti-waarden van onze eigen cultuur;
- Zoeken naar punten van convergentie en gemeenschappelijke belangen die eenheid in verscheidenheid kunnen opbouwen;
- De wil en het verlangen hebben om te leren van andere mensen en culturele groepen;
- Het overwinnen van eurocentrisme, door te dialogeren en culturele eigenschappen te bespreken die ons interesseren of beïnvloeden;
- Het actief stimuleren van respect voor andere.



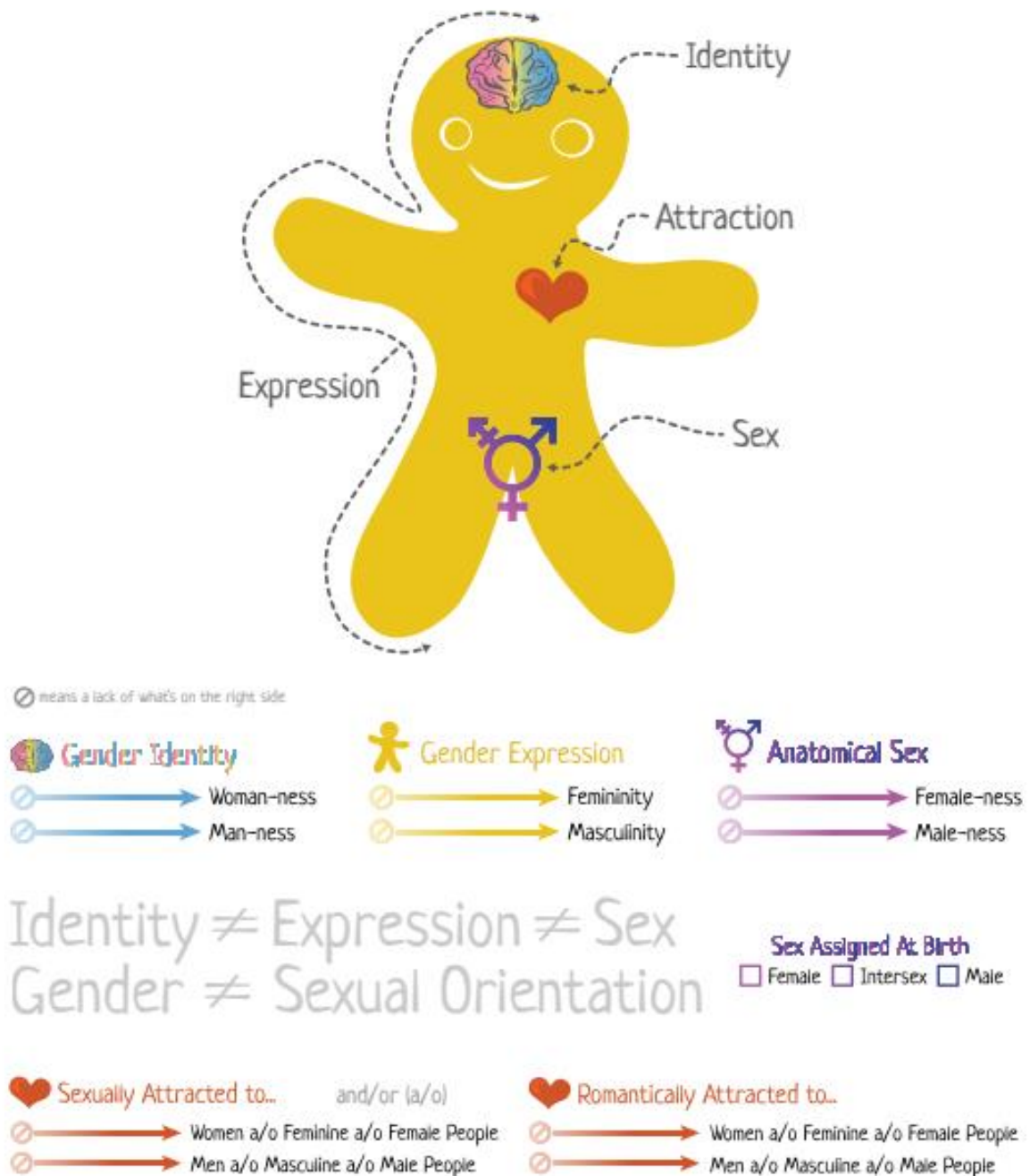
Rainbow Welcome!

II. Focus op LGBTQIA+-personen



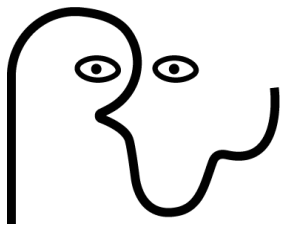
1. Wat is SOGIESC ?

The Genderbread Person v4 *by its pronounced METROsexual owner*



Genderbread Person Version 4 created and uncopyrighted 2017 by Sam Kilkermann

For a bigger bite, read more at www.genderbread.org



De term SOGI wordt het meest gebruikt, maar om zoveel mogelijk mensen te benoemen, zullen we in deze handleiding de term SOGIESC gebruiken.

Omdat de concepten die in dit deel worden besproken voortdurend worden herzien en bevraagd, is het belangrijk om op de hoogte te blijven van mogelijke ontwikkelingen. Immers, zelfs als we deze concepten proberen uit te leggen, is het van het grootste belang om mensen eerst en vooral zichzelf te laten definiëren. Het is essentieel om niet uit te gaan van de seksuele geaardheid of genderidentiteit van iemand anders.

SOGI : Seksuele geaardheid en genderidentiteit
of

SOGIESC : Seksuele geaardheid, genderidentiteit, genderexpressie en
geslachtskenmerken

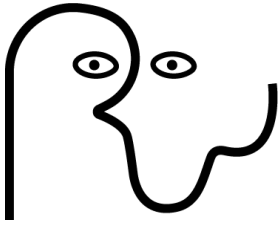
Seksuele geaardheid ? Seksuele geaardheid is het vermogen van een individu om een diepe emotionele en/of affectieve en/of fysieke en/of seksuele aantrekkingskracht te voelen tot andere personen van één geslacht of tot meerdere geslachten en om intieme en/of seksuele relaties met die personen te hebben.

Seksuele geaardheden omvatten:

- Heteroseksualiteit = fysieke en seksuele aantrekkingskracht tot een persoon van een ander geslacht;
- Homoseksualiteit = fysieke en seksuele aantrekkingskracht tot een persoon van hetzelfde geslacht;
- Bisexualiteit = de fysieke en seksuele aantrekkingskracht tot een persoon van hetzelfde of een ander geslacht;
- Pansexualiteit = sentimentele of seksuele aantrekkingskracht tot een individu, ongeacht geslacht of geaardheid;
- Asexualiteit = de afwezigheid van fysieke en seksuele aantrekkingskracht tot een persoon, van hetzelfde of een ander geslacht.

Seksuele geaardheden worden weergegeven door de letters L, G, B en A in LGBTQIA+.

Geslacht? Geslacht is een sociaal-culturele constructie en geen natuurlijk feit. Afhankelijk van het geslacht dat bij de geboorte wordt toegewezen, wordt van individuen verwacht dat ze een rol spelen, zich op een welbepaalde manier gedragen, deelnemen aan welbepaalde activiteiten. En dit op grond van uitsluitend binaire normen, zoals geslachtskenmerken, namelijk man en vrouw.



Genderidentiteit? De genderidentiteit van een individu verwijst naar het geslacht waarmee het individu zich identificeert, wat kan verschillen van het geslacht dat bij de geboorte aan hen is toegewezen. De meeste mensen identificeren zich met het geslacht dat hen bij de geboorte werd toegewezen. Anderen identificeren zich met een ander geslacht of identificeren zich niet met een bepaald geslacht.

Genderidentiteiten omvatten:

- Cisgender = een persoon wiens genderidentiteit overeenkomt met het geslacht dat hem of haar bij de geboorte is toegewezen;
- Transgender = een persoon wiens genderidentiteit verschilt van het geslacht dat hem bij de geboorte is toegewezen;
- Non-binair = een persoon wiens genderidentiteit niet past in de binaire man-vrouw norm. Omdat zijn/haar genderidentiteit anders is dan die van man of vrouw, of omdat hij/zij zich identificeert met twee geslachten (bigender), of zelfs meer (pan/multigender), of omdat hij/zij zich met geen enkel geslacht identificeert (agender);
- Genderfluïde = een persoon die beweert niet tot een gedefinieerd geslacht te behoren, omdat hun geslacht in de loop van de tijd kan variëren.

Genderidentiteiten worden weergegeven door de letter T en de + in LGBTQIA+.

Genderexpressie? Het is de manier waarop individuen hun genderidentiteit uiten. We hebben het over vrouwelijke, mannelijke, androgyne, queer/non-binaire expressie...

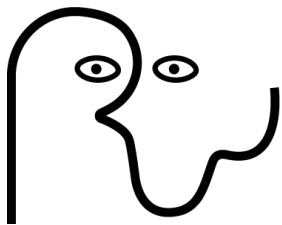
Niettemin kan genderexpressie af en toe of tijdelijk vormen van expressie omvatten die niet overeenkomen met genderidentiteit. We spreken dan van drag queens of drag kings.

Geslachtskenmerken? Dit zijn de fysieke kenmerken van elk individu in verband met geslacht, dat wil zeggen de geslachtsorganen, maar ook chromosomen, geslachtsklieren, geslachtshormonen en secundaire fysieke kenmerken die verschijnen in de puberteit.

Geslachtskenmerken zijn onder meer:

- Dyadisch: een persoon geboren met geslachtskenmerken die duidelijk kunnen worden geïdentificeerd als "mannelijk" of "vrouwelijk";
- Intersekse: een persoon geboren met biologische geslachtskenmerken die afwijken van sociaal-cultureel vastgestelde normen van mannelijkheid en vrouwelijkheid. Deze kenmerken van seksuele variatie kunnen verschillen zijn in geslachtsorganen, chromosomen, geslachtsklieren, geslachtshormonen en secundaire fysieke kenmerken die verschijnen in de puberteit. Er zijn meer dan 40 intersekse variaties bij bijna 2% van de wereldbevolking.

De geslachtskenmerken worden dus weergegeven door de letter I in LGBTQIA+.



Blijft de letter Q over, voor Queer. Wat wordt er gezegd van een persoon wiens geslacht, geslacht, seksuele geaardheid, genderidentiteit, genderexpressie als niet-traditioneel wordt beschouwd en daarom breekt met heteronormativiteit. Queer omvat uiteindelijk alle LGBTQIA+ letters. Het is een term die in het Engels als een belediging werd beschouwd ("weird", "strange"), maar die de betrokkenen zich terug hebben toegeëigend ("queer culture").

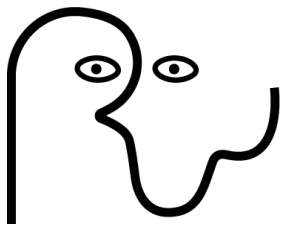
Het moet worden verduidelijkt dat bij deze de belangrijkste letters met betrekking tot de uitdrukking LGBTQIA+ worden vermeld. Andere letters, die andere seksuele oriëntaties en / of genderidentiteiten vertegenwoordigen, bestaan ook, en het is belangrijk om deze niet te vergeten.

***« Genderidentiteit gaat over wie je bent,
terwijl seksuele geaardheid gaat over van wie je houdt. »⁵***

2. Kwetsbaarheiden kwetsbaar maken

« De situatie van LGBT'ers in Douala, het is zodanig, ik weet niet hoe ik het moet uitleggen. Het is zo dat iedereen het verhaal anders beleeft, afhankelijk van de families, volgens hun ervaring, omdat er geen LGBT-gemeenschap is. [...] Het zijn codes, kleine dingen die we proberen te creëren, zie je, kleine beperkte clubs, 8, 6, 16 mensen, we ontmoeten elkaar op zondag en dan gaan we weer uit elkaar. [...] De beproeving begint in het gezin. Omdat het iets is dat als niet normaal wordt gezien en soms met kerken en geloof, wordt het gelijkgesteld met demonen, boze geesten. [...] Het begint met gezinnen die niet kunnen begrijpen, die niet kunnen accepteren dat een man misschien verwijfd is of zich aangetrokken voelt tot een andere jongen of om twee meisjes samen te zien. [...] Het begint daar, in de gezinnen en dan is er de buitenwereld. [...] Ik werd maar twee keer aangevallen, twee keer, maar ik had er genoeg van, ik had er al een paar in mijn familie. [...]

⁵ Réfugié.es LGBTI - lesbiennes, gays, bisexuel.les, transgenres et intersexes – Guide pratique pour un accueil inclusif et égalitaire – pagina 6 – Asile LGBT Genève

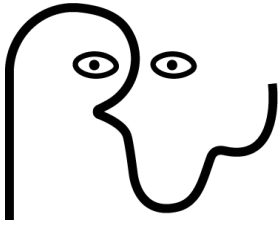


Ik kreeg een klap en daardoor was mijn trommelvlies zwaar beschadigd. Ik hoor niet goed met dit oor. Je wordt ginder geconfronteerd met dit soort situaties waarin je geen klacht kunt indienen. Je kunt niet naar een commissariaat gaan, een politiebureau en zeggen dat je bent aangevallen begrijp je. Je bevindt je tussen aambeeld en hamer. Ik heb twee situaties meegemaakt, maar het feit er genoeg van te hebben wordt veroorzaakt door gezinnen die het niet begrijpen, die je eigenlijk als een schande zien. Zelfs je moeder kan het niet aanvaarden. Kan dat niet aanvaarden, het is te veel voor haar. ».⁶

Iedereen heeft een SOGIESC, maar sommige mensen worden gediscrimineerd en misbruikt omdat een of meer aspecten van hun SOGIESC niet overeenkomen met de heersende sociaal-culturele normen. Ontheemde LGBTQIA+-mensen zijn bijzonder kwetsbaar voor discriminatie, misbruik en geweld in landen van herkomst, doorreis en asiel:

- Stigmatisering, pathologisering, misbruik en geweld, met inbegrip van gendergerelateerd geweld, handel met het oog op seksuele uitbuiting of uitbuiting van arbeid, foltering of moord gepleegd door verantwoordelijken van de overheid, milities, bendes, smokkelaars, gemeenschaps- en familieleden of andere ontheemden;
- Gebrek aan bescherming door politie- en veiligheidsdiensten, met inbegrip van zij die de opvang en collectieve huisvesting van ontheemden beheren;
- Ernstige discriminatie en uitsluiting van toegang tot aangepaste gezondheidsdiensten, maatregelen voor de bestrijding van gendergerelateerd geweld voor overlevenden van dergelijk geweld, huisvesting, onderwijs, recreatieve activiteiten, werkgelegenheid en andere sociale diensten;
- Afpersing, willekeurige arrestatie of detentie, vooral in landen die consensuele relaties tussen mensen van hetzelfde geslacht strafbaar stellen en wettelijke verandering van genderidentiteit verbieden;
- Sociale en gezin uitsluiting en/of van de etnische gemeenschap, taalkundige of religieuze uitsluiting en andere ondersteuningsmechanismen;
- Moeilijkheden bij het vormen van verenigingen en het actief deelnemen aan de samenleving als gevolg van stigmatisering en uitsluiting.

⁶ Getuigenis van een LGBTQIA+ vluchteling uit Kameroen, verzameld door Le Refuge Bruxelles/Het Opvanghuis Brussel.



a) Kwetsbaarheid(heden)...

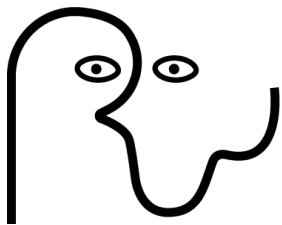
Wanneer we het hebben over kwetsbaarheid, is het essentieel om aandacht te hebben voor de speciale behoeften van specifieke profielen en om rekening te houden met de intersectionele analyse van de ervaringen van mensen die internationale bescherming zoeken of LGBTQIA+-vluchtelingen. Men moet begrijpen dat de ondergane discriminaties niet geïsoleerd werken, maar op een multidimensionale manier met elkaar verweven zijn en nieuwe eigenheden en vormen van discriminatie aannemen.

"Het toenemende aantal asielaanvragen in verschillende landen op basis van vervolging omwille van seksuele geaardheid of genderidentiteit zou een groter debat op gang moeten brengen over de verschillende kwetsbaarheden waarmee LGBTI-asielzoek•st•ers en vluchtelingen in alle stadia van de ontheemdingscyclus worden geconfronteerd, debat gericht op het definiëren van concrete maatregelen om erkenning te waarborgen, de bescherming en afdwingbaarheid van de rechten van deze personen.
(<https://www.acnur.org/fileadmin/Documentos/Publicaciones/2014/9872.pdf>)

De jurisprudentie over kwetsbaarheid van het Europees Hof voor de Rechten van de Mens is langzaam geëvolueerd bij het identificeren van de fysieke, mentale of sociale omstandigheden die toelaten om de specifieke beschermings behoeften van bepaalde groepen te identificeren zodat ze hun rechten op gelijke voet met andere asielzoek•st•ers kunnen uitoefenen. Dit is het geval voor kinderen van vluchtelingen, slachtoffers van mensenhandel en lesbische, homoseksuele, biseksuele, transgender of intersekse (LGTBI+) personen (O.M. v. Hongarije, arrest van het Europees Hof voor de Rechten van de Mens van 5/07/2016).

De term "kwetsbaar" of "*behoeft bijzondere procedurele waarborgen*" wordt gebruikt in artikel 31.7. b) van de richtlijn asielprocedures van 2013 (herschikking) om aan te geven welke twee soorten verzoeken voorrang kunnen krijgen: die van "*kwetsbare personen met bijzondere opvang behoeften*" en die van niet-begeleide kinderen.

De verwijzing naar asielzoek•st•ers met bijzondere opvang behoeften kan echter alleen worden begrepen door een verwijzing naar artikel 21 van de richtlijn opvangvoorzieningen van 2013 (herschikking), waarin de volgende personen op niet-uitputtende wijze worden opgesomd: "*minderjarigen, niet-begeleide minderjarigen, personen met een handicap, ouderen, zwangere vrouwen, eenoudergezinnen met minderjarige kinderen, slachtoffers van mensenhandel, personen met ernstige ziekten, personen met psychische stoornissen en personen die foltering, verkrachting of andere ernstige vormen van psychisch, fysiek of seksueel geweld hebben ondergaan, zoals slachtoffers van vrouwelijke genitale verminking*".



Het is ook opgenomen in artikel 15.3.(a) de personen die de gesprekken leiden, beschikken over de nodige vaardigheden om "*rekening te kunnen houden met de persoonlijke en algemene omstandigheden omtrent de aanvraag, met inbegrip van de culturele oorsprong, het geslacht, de seksuele geaardheid, de genderidentiteit of de kwetsbaarheid van de verzoeker*".

Ondanks deze bepalingen blijft de behandeling van kwetsbare groepen die asiel zoeken in de Europese Unie onduidelijk.

Verschillende geanalyseerde studies tonen aan dat lesbische, homoseksuele, biseksuele, trans- en interseks (LGBTI) mensen ongelijkheden ervaren bij het verstrekken van openbare diensten, onder meer discriminatie in zorginstellingen en belemmeringen bij toegang tot andere diensten. Stigmatisering en discriminatie, gecombineerd met minderheidsstress en culturele en sociale normen die heteroseksualiteit, cisgenderisme, endosexisme⁷ en etnocentrisme benadrukken, zijn enkele van de basis redenen die bijdragen aan deze ongelijkheden.

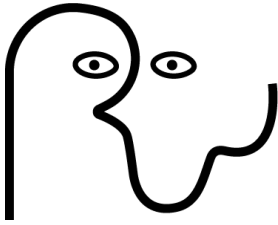
Met betrekking tot de behoeften van LGBTQIA+-mensen, en meer specifiek LGBTQIA+-migranten en vluchtelingen, is het gebrek aan bewustzijn en kennis van de unieke gezondheids- en gezondheidszorg behoeften van LGBTQIA+-personen, evenals niet-inclusieve attitudes, geïdentificeerd als mogelijke factoren die bijdragen bij professionals en universiteitsstudenten. (Bonamigo Gaspodini & Gomes de Jesus, 2020) (Valeria Donisia, 2019)

b) De diverse uitdagingen bij de bescherming van ontheemde LGBTQIA+-personen

LGBTQIA+-kinderen, tieners en jongeren:

Afkomstig uit gezinnen, met een educatieve en sociale vijandige context en zonder ondersteuning, kunnen ze de ontdekking van hun genderidentiteit en/of seksuele geaardheid ervaren als onderdrukking, verhulling en schaamte. In sommige gevallen kan dit als er geen ondersteuningssysteem is leiden tot zelfverminking. Het gebrek aan positieve erkenning en sociale waardering heeft ernstige gevolgen. Opgemerkt moet worden dat asielaanvragen eerder voorrang geven aan de bescherming van minderjarigen in plaats van aan andere bestaande motieven voor asielverzoeken, meer bepaald deze op basis van de SOGIESC.

⁷ Een ideologie die stelt dat niet-interseks lichamen gezond, waardevol en wenselijk zijn en dat interseks lichamen misvormd en pathologisch zijn en moeten worden "gecorrigeerd" of "genormaliseerd".



Lesbische vrouwen:

Over het algemeen worden lesbische vrouwen geconfronteerd met een gebrek aan zichtbaarheid in alle samenlevingen, wat leidt tot slechtere zorg, vooral medisch. Lesbische vrouwen gaan minder naar de gynaecoloog dan heteroseksuele vrouwen vanwege angst voor het oordeel van gezondheidswerkers. Bovendien worden ze bij aankomst in het gastland zelden gescreend op seksueel overdraagbare aandoeningen / sexueel overdraagbare infecties (M / soa's) die ze kunnen hebben.

Ze kunnen ook vervolgd worden op basis van hun genderidentiteit, genderexpressie en seksuele geaardheid, en schrik hebben om klacht neer te leggen. Ze kunnen meer kwetsbaar zijn voor eerwraak en "corrigerende verkrachting", ook door familie en leden van de gemeenschap. Ze kunnen ook gedwongen zijn tot heteroseksuele huwelijken en een of meer kinderen hebben gebaard. Het krijgen van kinderen kan de asielaanvraag op basis van de SOGIESC schaden, omdat het tijdens de hoorzitting kan worden gezien als een leugen over hun seksuele geaardheid.

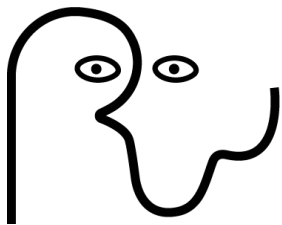
Homoseksuele mannen:

Homoseksuele mannen hebben over het algemeen meer mobiliteit, zichtbaarheid en sociale waardering, waardoor ze een openbaar leven leiden. Als gevolg hiervan lopen ze vaak meer direct risico op lichamelijk letsel vanwege hun echte of waargenomen seksuele geaardheid. Bovendien kunnen ze vanwege genderstereotypen of angst voor wetshandhaving terughoudend zijn om gendergerelateerd geweld bij de autoriteiten aan te geven of moeite hebben om hulp te zoeken bij dienstverleners als ze het slachtoffer zijn van dergelijk geweld.

In sommige landen kunnen homoseksuele mannen die worden beschuldigd van seks met mensen van hetzelfde geslacht worden onderworpen aan gedwongen onderzoeken. Soms worden ze gedwongen om een vrouw te huwen en hebben mogelijk een of meer kinderen. Nogmaals, vader zijn kan hen tijdens de hoorzitting bestraffen.

Biseksuele mensen:

Biseksualiteit wordt in veel landen nog steeds niet goed begrepen. Bovendien zijn biseksuelen vaak het slachtoffer van discriminatie, die zich met name uit in spot, in diskrediet brengen en/of beledigingen. Er bestaan ook valse opvattingen over biseksualiteit, zoals dat biseksualiteit abnormaal is of dat biseksuele mensen een seksuele behoefte hebben die hoger is dan de 'norm'.



Biseksuele mensen zien hun seksuele geaardheid als flexibel en voortdurend evoluerend, waardoor de verkeerde indruk wordt gewekt dat hun seksualiteit een kwestie van keuze is, niet van identiteit, en dat ze hun seksuele geaardheid opportunistisch gebruiken. Bovendien kunnen ze gediscrimineerd worden door andere personen met een seksuele geaardheid verschillend van de heteroseksuele norm. Dit soort gedrag heeft een negatieve invloed op het mentale en emotionele welzijn van biseksuele mensen, vooral jongeren die kampen met een hoger percentage aan depressies en zelfmoordpogingen dan heteroseksuele en homoseksuele mensen.

Transgenders:

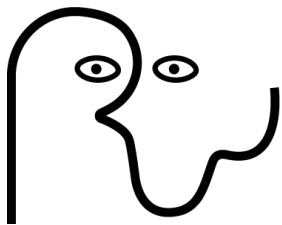
Transgenders in het bijzonder worden verkeerd begrepen en ernstig gemarginaliseerd, zelfs door anderen van wie de SOGIESC verschilt van de heteroseksuele norm.

Hun identiteit en genderexpressie komen mogelijk niet overeen met hun fysiek voorkomen en het geslacht dat hen bij de geboorte en op hun officiële identiteitsdocumenten is toegewezen, waardoor ze mogelijk verkeerd worden gelabeld, zowel door overheidsinstanties als door humanitaire actoren. Ze kunnen worden beschuldigd van identiteitsdiefstal. Bovendien worden ze vaak afgewezen door familie- en leden van de gemeenschap.

Ze zijn vaak het slachtoffer van misbruik en discriminatie door overheidsinstanties, sexistisch geweld gepleegd door staats en niet-staatsactoren, meer bepaald verkrachting, seksueel misbruik, fysieke aanranding en zelfs moord. Ze krijgen geen toegang tot onderwijs, huisvesting en ondersteunende diensten, wat kan worden aanzien als weigering van middelen, kansen of diensten. Bovendien kunnen ze worden geconfronteerd met moeilijkheden om materialen en ondersteuning te krijgen die nodig zijn om aan hun medische behoeften te voldoen, zoals hormoontherapieën en ondersteuning wat betreft gezondheid en seksuele en reproductieve rechten voor transgender mannen die menstrueren of zwanger zijn.

Soms moeten transgenders zich prostitueren om in hun basisbehoeften te voorzien.

Bij aankomst in het gastland begrijpen autoriteiten, humanitair personeel en dienstverleners niet altijd de specifieke behoeften van transgenders, inclusief de noodzaak om hun gekozen naam en voornaam te respecteren.



Intersekse personen:

Over het algemeen worden intersekse mensen in hun dagdagelijks leven meer gediscrimineerd dan andere mensen uit LGBTQIA+-gemeenschappen. Bovendien kunnen intersekse mensen zonder hun toestemming of die van hun ouders een operatie ondergaan die hun geslachtskenmerken verandert. Intersekse kinderen lopen dus het risico te worden onderworpen aan vroege, onnodige, schadelijke en onomkeerbare chirurgische ingrepen, zonder medische rechtvaardiging, met de bedoeling hun anatomie te "corrigeren". Deze operaties kunnen een reeks ernstige en negatieve langetermijneffecten hebben op de fysieke en psychologische gezondheid van het kind, inbegrepen sterilisatie.

De Verenigde Naties beschouwen operaties en onnodige behandeling van intersekse personen als schendingen van de mensenrechten. Daarnaast hebben een aantal staten en mensenrechtenorganisaties opgeroepen om een einde te maken aan onnodige operaties en behandelingen.

Gevallen van kindermoord en mishandeling van familieleden van een intersekse persoon zijn gemeld in bepaalde regio's waaronder, maar niet beperkt tot, Afrika ten zuiden van de Sahara, Zuid-Amerika en Zuidoost-Azië.

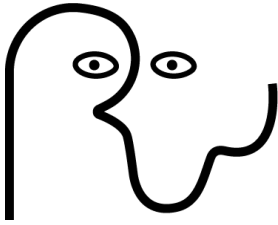
Intersekse mensen kunnen uitsluiting en vervolging ervaren, zelfs van andere LGBTQIA+-mensen, omdat ze beschouwd worden als lichamelijk gehandicapt of genderonvriendelijk omwille hun atypische seksuele anatomie en secundaire geslachtskenmerken, waardoor hun integratie in LGBTQIA+-gemeenschappen in gastlanden soms moeilijk is.

Panseksuele mensen:

Panseksuele mensen worden vaak gediscrimineerd, voornamelijk vanwege onwetendheid in de samenleving omtrent deze seksuele geaardheid. Ze worden soms als biseksueel gezien wanneer ze twee verschillende seksuele geaardheden hebben.

Bovendien kunnen ze worden vervolgd vanwege hun reëel of waargenomen vermogen om emotionele, affectieve en seksuele aantrekkingskracht en intimiteit met individuen van hetzelfde of verschillend geslacht te ervaren. Ze kunnen gevisieerd worden omdat het wordt aanzien als het hebben van een intieme relatie met een transgender persoon, ongeacht hun eigen genderidentiteit.

Panseksuele asielzoek•st•ers zijn minder zichtbaar vergeleken met andere SOGIESC, maar het is belangrijk om ze niet te vergeten en hen dezelfde diensten en psychologische follow-up aan te bieden.



Aseksuele mensen:

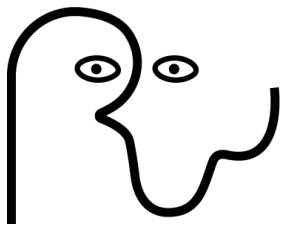
Aseksuele mensen worden soms geconfronteerd met discriminerende attitudes of gedragingen, zowel binnen als buiten LGBTQIA+-gemeenschappen. De meeste van deze discriminaties zijn het gevolg van een gebrek aan kennis van asexualiteit, wat door sommigen nog steeds beschouwd wordt als een psychische aandoening. Het geloof dat aseksuele mensen geen liefde kunnen voelen, blijft bestaan, daarom worden ze als abnormaal beschouwd. Sommige aseksuele mensen zijn ook het slachtoffer geweest van "corrigerende verkrachting", anderen worden gedwongen tot seksuele activiteit en/of tegen hun wil te trouwen, of naar een arts te gaan om hun asexualiteit te "corrigeren".

Omdat het slechts onlangs erkent werden als zijnde een seksuele geaardheid, hebben aseksuele mensen vaak minder wettelijke bescherming dan homoseksuele, lesbische en biseksuele mensen. Dat geldt ook voor LGBTQIA+-asielzoek•st•ers, die tijdens hoorzittingen moeten aantonen dat het inderdaad om een seksuele geaardheid gaat en dat ze inderdaad aseksueel zijn.

c) Onzichtbaarheid, een slechte beschermingsstrategie ?

Vanwege het taboe, de onzichtbaarheid en/of criminalisering van SOGIESC-kwesties in hun respectieve landen van herkomst en doorreis, identificeren veel LGBTQIA+-asielzoek•st•ers zich niet sociaal en openlijk als dusdanig wanneer ze in het gastland aankomen en kiezen ze ervoor om hun geaardheid geheim te houden. We spreken dan van *passing*: een lid van een minderheid of onderdrukte groep "passeert/gaat door" voor een lid van de meerderheid of dominante groep. In deze context zou de meerderheidsgroep bestaan uit cisgender heteroseksuele mensen en de minderheidsgroep uit LGBTQIA+-mensen. In veel situaties is het doel van *passeren* de veiligheid en inclusie van leden van de minderheidsgroep in de samenleving te verzekeren. Afhankelijk van hun land van herkomst geven sommige LGBTQIA+-mensen er de voorkeur aan zich niet kenbaar te maken om aan de "norm" te voldoen en zo mogelijke vervolging te voorkomen.

Door culturele verschillen zijn veel LGBTQIA+-asielzoek•st•ers zich er ook totaal niet van bewust dat ze asiel kunnen aanvragen vanwege hun SOGIESC en dat ze hulp kunnen zoeken als ze mishandeld worden.

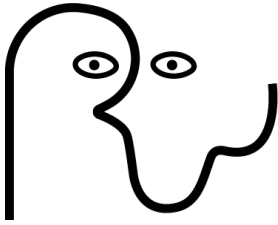


Andere LGBTQIA+asielzoek•st•ers identificeren zich eenvoudigweg niet als zodanig wanneer ze in hun gastland aankomen, omdat SOGIESC-problemen taboe zijn en niet worden aangepakt in hun thuisland, omdat er geen LGBTQIA+-gemeenschap is in hun thuisland, omdat westerse acroniemen zoals LGBTQIA+ en symbolen zoals de regenboogvlag nooit de grenzen van hun thuisland hebben overschreden. Ze zijn letterlijk niet in staat om uit te drukken wie ze zijn (genderidentiteit) of wie ze leuk vinden (seksuele geaardheid). Als LGBTQIA+-gemeenschappen echter zichtbaarder worden, zullen steeds meer mensen zich met hen kunnen identificeren, en op die manier toegang krijgen tot betere informatie voor zij die antwoord willen op vragen over hun genderidentiteit of seksuele geaardheid en bijgevolg mogelijk asiel kunnen aanvragen op basis van hun SOGIESC.

Hoewel zich onzichtbaar maken geen duurzame oplossing is, is *passing* soms de enige manier die LGBTQIA+-asielzoek•st•ers hebben gevonden om zichzelf te beschermen, omdat zelfs in gastlanden discriminatie en geweld kunnen verdergaan. De omstandigheden waarin vluchtelingen worden opgevangen en gehuisvest, in collectieve huisvesting met mensen die openlijk vijandig staan tegenover LGBTQIA+-mensen of afkomstig zijn uit dezelfde landen waar ze zijn vervolgd, bestendigen de gevaren die in landen van herkomst werden ervaren. Velen vermijden het om bescherming te zoeken uit angst voor verder geweld. Hun behoeften naar bescherming blijven on vervuld. Ze zijn niet in staat om deel te nemen aan activiteiten of om toegang te krijgen tot de nodige ondersteunende diensten.

d) Gevolgen van vervolging and ondergaan geweld

Over de hele wereld is de levensloop van LGBTQIA+-asielzoek•st•ers bezaaid met traumatische gebeurtenissen. Deze bestaan uit verbale, fysieke, emotionele of seksuele aanranding en misbruik, verbanning, intimidatie, discriminatie op verschillende gebieden, chantage, gedwongen prostitutie, gedwongen heteroseksuele huwelijken en andere. Iedereen die schijnbaar gedrag vertoont dat niet overeenkomt met het geslacht dat hem/haar bij de geboorte is toegewezen, wordt van jongs af aan gevisieerd door de mensen om hen heen.



Bovendien vinden LGBTQIA+-mensen die slachtoffer zijn van geweld op basis van hun SOGIESC soms weinig troost bij hun familie, omdat families zich niet altijd bewust zijn van hun geaardheid of identiteit of omdat families tot de vervolgers behoren.

– Psychologische problemen

LGBTQIA+-mensen zijn een kwetsbare groep, vooral wanneer zij worden vervolgd. Daarom moeten de gevolgen van aanhoudende stress worden voorkomen. De toegang tot diensten voor geestelijke gezondheidszorg moet worden gewaarborgd, zodat de psychologische gevolgen van de vervolging kunnen worden gedocumenteerd en een behandeling kan worden geboden voor geestelijke gezondheidsproblemen die LGBTQIA+-asielzoek•st•ers kunnen ontwikkelen. Het verslag van de geestelijke gezondheidszorg kan worden gebruikt om het bewijs van vervolging in de asielprocedure te staven.

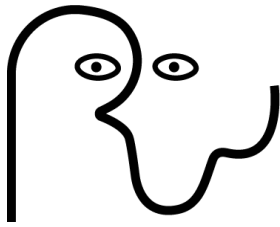
Het is niet de bedoeling in dit hoofdstuk LGBTQIA+-asielzoek•st•ers en vluchtelingen te pathologiseren, maar hun zorg te verbeteren door het volgende te delen:

LGBTQIA+-asielzoek•st•ers kunnen lijden aan **een posttraumatische stressstoornis** (PTSS). PTSS ontwikkelt zich meestal als gevolg van traumatische gebeurtenissen, die courant zijn bij LGBTQIA+-asielzoek•st•ers. Dit is de reden waarom posttraumatische stressstoornis een vaker voorkomende psychiatrische diagnose is onder asielzoek•st•ers dan gemiddeld. Het is essentieel om gespecialiseerde zorg en consistente psychosociale ondersteuning te bieden. Vooral omdat PTSS niet altijd verdwijnt, zelfs als het na verloop van tijd in intensiteit kan afnemen en dit zelfs zonder behandeling.

Daarnaast kunnen LGBTQIA+-asielzoek•st•ers lijden aan een **gegeneraliseerde angststoornis**, wat een ander psychologisch gevolg is. Het is een gevoel van nervositeit en/of overmatige zorgen, tegenover meerdere activiteiten of gebeurtenissen. In het geval van LGBTQIA+-asielzoek•st•ers kan dit te wijten zijn aan misbruik en trauma dat op elk moment kan opduiken in de vorm van fragmenten (beelden, geuren, fysieke sensaties of geluiden).

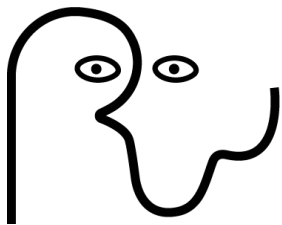
Een ander psychologisch gevolg kan **depressie** zijn, een van de meest voorkomende aandoeningen waaraan LGBTQIA+-asielzoek•st•ers kunnen lijden. Het doet zich voor door een gevoel van verdriet en/of verlies van plezier of interesse in dagelijkse activiteiten.

Symptomen van depressie treden meestal geleidelijk op en gespreid over meerdere dagen of zelfs weken. Het is een lang proces, dat zich langzaam ontwikkelt, en het kan even lang duren om te genezen. Depressieve mensen kunnen overweldigd worden door extreme percepties van schuld en zelfvernedering. Ze kunnen ook gevoelens van eenzaamheid,



hopeloosheid en waardeloosheid ervaren. Het komt vaak voor dat deze mensen zich besluiteloos en hulpeloos voelen en nadenken over dood en zelfmoord.

Een gevolg van depressie en gegeneraliseerde angststoornis kunnen **slaapstoornissen** zijn. Ze mogen niet worden verwaarloosd, omdat ze ernstige gevolgen kunnen hebben voor de kwaliteit van het leven en impact kunnen hebben op de dagelijkse activiteiten.



Uiteindelijk wordt de psychologische gezondheid van LGBTQIA+-asielzoek•st•ers verzwakt door de vervolging en het geweld tijdens hun traject, met een verhoogd risico op depressieve stoornissen, angst of zelfmoordgedachten. Dit alles zijn de gevolgen die **het gevoel van eigenwaarde van deze mensen en het vertrouwen dat ze in anderen hebben**, veranderen en verstoren. LGBTQIA+-asielzoek•st•ers moeten worden gehoord en erkend door de autoriteiten en instellingen van de gastlanden, zodat zij hun psychologische, sociale en medische ondersteuning kunnen bieden bij aankomst.

– Moeilijke toegang tot zorg

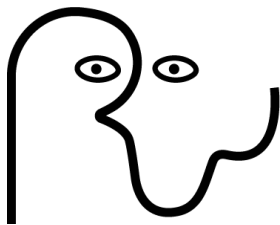
De beroepsopleiding op het gebied van gezondheidszorg is nog steeds doordrongen van een heteronormatieve benadering en heeft nog steeds veel tekortkomingen. Heteronormativiteit, die nog steeds aanwezig is onder gezondheidswerkers, en heteroseksisme⁸ kunnen de toegang tot gezondheidsdiensten in gevaar brengen.

Het Bureau van de Europese Unie voor de grondrechten meldde in zijn jaarverslag van 2015 dat veel LGBTQIA+-mensen bang zijn voor stigmatisering en vooroordelen op het gebied van gezondheid, en dat ze homofoob en discriminerend gedrag van gezondheidswerkers verwachten.

Het risico op discriminatie bij het recht op gezondheidszorg voor LGBTQIA+-mensen verschilt van dat van andere patiënten, niet alleen met betrekking tot bepaalde fysieke en psychologische aspecten, maar ook met betrekking tot de gevraagde en gebruikte zorg (er is vaak sprake van zelfuitsluiting van zorg), en dit omwille van een aantal factoren zoals ervaringen van discriminatie en onwetendheid omtrent hun specifieke behoeften.

Dit geldt vooral voor transgenders. Volgens een studie uit 2015 van het National Center for Transgender Equality in de Verenigde Staten, had een derde van de transgenders die een gezondheidswerker consulteerden een negatieve ervaring (verbale intimidatie of weigering van zorg). Er is ook een gebrek aan make-up en pruiken voor transgenders tijdens hun overgang, en zelfs daarna, wat ook deel uitmaakt van een algemeen gebrek aan kennis over de behoeften van deze mensen.

⁸ Een vorm van afwijzing en stigmatisering van elke vorm van niet-heteroseksueel gedrag, identiteit en relatie die zich manifesteert op zowel individueel als sociaal niveau en culturele waarde heeft bij het beïnvloeden van sociaal denken, gewoonten en instellingen.



– Racisme

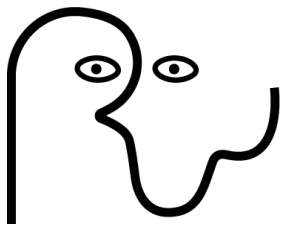
Racisme wordt uitgedrukt door een houding van haat, minachting of vijandigheid jegens bepaalde personen of groepen. Deze term impliceert een hiërarchie van een groep individuen die ongelijkheid genereert tussen de dominante groep en de anderen. Hiervoor moet er eerst een verhouding zijn van overheersing van de ene groep over de andere. Bovendien kan racisme verschillende vormen aannemen, afhankelijk van het land, meer bepaald naargelang de geschiedenis, cultuur of andere sociale factoren.

Wanneer er racisme is op het niveau van individuen, spreken we van een zogenaamd "moreel" of "primaire" racisme. Het gaat om mensen die gewelddadige handelen of haatdragende taal gebruiken tegenover individuen, op basis van hun afkomst, etniciteit of hun SOGIESC, omdat ze vooroordelen hebben of omdat ze stereotypen, een gevoel of een ideologie van superioriteit min of meer expliciet cultiveren.

De meeste mensen geloven dat samenlevingen inclusiever moeten zijn en gelijke rechten moeten erkennen voor alle burgers, inclusief immigranten en mensen die tot minderheidsgroepen behoren. De algemene meningen zijn echter nog steeds verdeeld als het gaat om het toekennen van deze rechten aan alle leden van minderheden onder alle omstandigheden.

Racisme is ook een zorg voor veel westerse LGBTQIA+-gemeenschappen, sommige leden van minderheden, of ze nu raciaal, etnisch of nationaal zijn, verklaren dat ze slachtoffer zijn geweest van discriminatie en racisme vanwege andere LGBTQIA+-mensen.

In de Verenigde Staten kunnen LGBTQIA+-mensen die tot een etnische minderheid behoren tot een dubbele minderheid behoren, waarbij deze mensen niet volledig worden geaccepteerd of begrepen door LGBTQIA+ (meestal witte) gemeenschappen, noch volledig worden geaccepteerd door hun eigen etnische groep. Dit geldt met name voor LGBTQIA+-asielzoek•st•ers wanneer ze in het gastland aankomen. Zij worden dubbel gediscrimineerd op basis van nationaliteit van herkomst en hun SOGIESC.



– **Druk van de gemeenschap en geïnternaliseerde homofobie**

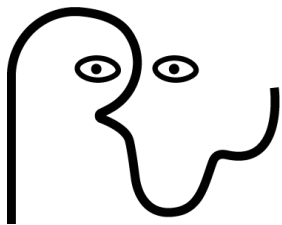
Een gemeenschap is een groep van mensen waarvan de leden verenigd zijn door een sociale band. Er zijn er allerlei, politiek, religieus, cultureel, wetenschappelijk, etc. Als we het over een gemeenschap hebben, is dat omdat alle leden van die gemeenschap als gelijk in rechten worden beschouwd. Daarnaast sluiten leden zich aan bij een gemeenschap omdat ze gemeenschappelijke aandachtspunten delen, of ze elkaar nu kennen of niet. Een gemeenschap kan echter in conflict komen met andere gemeenschappen, wat resulteert in conflicten tussen de respectieve leden. Dit is met name het geval voor leden van de LGBTQIA+-gemeenschap wanneer zij het slachtoffer zijn van vervolging of discriminatie door andere gemeenschappen.

Ook is er het probleem van stigmatisering van LGBTQIA+-mensen door leden van hun thuis gemeenschappen. De vervolging van asielzoek•st•ers kan immers ook van hun familieleden komen. Voor sommige asielzoek•st•ers kan de nationale gemeenschap dus een steun zijn, terwijl het voor andere LGBTQIA+-asielzoek•st•ers een last en een dubbele straf kan worden.

Omdat SOGIESC-kwesties taboe of gecriminaliseerd zijn in hun thuisland en in sommige landen die ze tijdens hun traject doorkruisen, identificeren veel LGBTQIA+-asielzoek•st•ers zich niet als dusdanig wanneer ze in het gastland aankomen, of verwerpen ze hun SOGIESC helemaal.

Dit is overigens vergelijkbaar met cognitieve dissonantie, omdat het onder meer overeenkomt met een mechanisme van compensatie door informatie te ontkennen die niet bevalt. Homoseksuele mensen die homofobe overtuigingen ondersteunen, zijn dus de eerste slachtoffers van geïnternaliseerde homofobie en ervaren bijgevolg cognitieve dissonantie. In dit geval is het beter om zijn houding en overtuigingen te corrigeren om consistent te blijven met een gedrag dat men "niet" kan veranderen.

Deze geïnternaliseerde homofobie kan gevoelens van schaamte of schuldgevoelens opwekken. De persoon probeert zijn aantrekkingskracht te negeren of te onderdrukken en kan zichzelf zelfs dwingen om als een heteroseksueel persoon te leven. In sommige gevallen is de gegenereerde frustratie en woede de bron van agressie die de persoon op zichzelf of naar andere LGBTQIA+-mensen zal uiten.



Deze asielzoek•st•ers zijn daarom vaak niet in staat om asiel aan te vragen met de bijkomende reden tot de LGBTQIA+-gemeenschap te behoren en ze ontzeggen zichzelf de toegang tot verschillende LGBTQIA+ structuren en verenigingen met hun psychologische en sociale middelen en diensten.

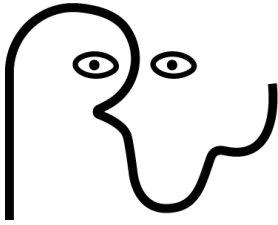
e) Kwetsbaarheid

Dit brengt ons bij kwetsbaarheid en normalisering van het geleden geweld. Zoals we hebben gezien, worden LGBTQIA+-mensen vaak overmatig blootgesteld aan direct en indirect geweld en discriminatie. Leven in een omgeving waar geweld dagelijkse kost is, herhaald en gevirtualiseerd wordt, leidt tot overmatige blootstelling waarop mensen individueel en collectief op verschillende manieren kunnen reageren.

In deze omstandigheden zijn er 4 niveaus van **normalisatie van het geleden geweld** :

1. De aanname dat het gebruik van geweld gerechtvaardigd is en bijgevolg een toename van geweld tegen LGBTQIA+'ers;
2. LGBTQIA+-mensen kunnen veel van de aanvallen en gewelddaden waarmee ze dagelijks worden geconfronteerd als "normaal" ervaren. Dit heeft tot gevolg dat ze er niet naar verwijzen wanneer ze hun verhaal van vervolging vertellen;
3. De autoriteiten identificeren geen patronen van geweld en de aandacht is alleen gericht op de gevolgen en niet op de oorzaken ervan. Dit genereert apathie of medeplichtigheid aan de schending van rechten;
4. Op sociaal niveau wordt ontmenselijking gegenereerd door het gebrek aan solidariteit en empathie voor LGBTQIA+-mensen die slachtoffer zijn van dit geweld.

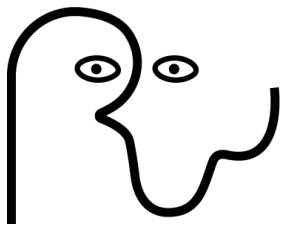
Veel lesbische, homoseksuele, biseksuele en transgender (LGBTQIA+) migranten die in diverse landen ondervraagd werden, vermelden meerdere traumatische gebeurtenissen in hun leven. Deze gebeurtenissen omvatten verbaal, emotioneel, fysiek en seksueel misbruik, aanranding, intimidatie, wijdverspreide afwijzing, geweerschoten, discriminatie bij de toegang tot huisvesting en werk, vernietiging van hun eigendom, chantage, gedwongen prostitutie, gedwongen heteroseksuele huwelijken, "corrigerende verkrachting" en dwingende interventies om hun SOGIESC te veranderen.



Ze zijn sociaal verankerd in drie aspecten van het huidige gendersysteem. Het eerste is heteroseksisme, een ideologisch systeem dat ervan uitgaat dat heteroseksualiteit de enige geldige vorm van expressie is en penetrerende, reproductieve en fallocentrische seksualiteit bevordert. Het tweede aspect is de bevestiging van genderstereotypen, die voortkomen uit een binaire ideologie. Het derde aspect is cisgenderisme, dat wil zeggen een ideologisch systeem dat ervan uitgaat dat het enige geldige geslacht een geslacht is dat overeenkomt met lichamelijke of geslachtsorganen. Het gaat erom voorrang te geven aan cisgender mensen, degenen die zich identificeren met hetzelfde geslacht als dat wat hen bij de geboorte is toegewezen, en hen in termen van hiërarchie te plaatsen, boven mensen die zich niet identificeren met het geslacht dat ons werd toegewezen.

Geïnternaliseerde LGBTQIA+-fobie treedt op wanneer LGBTQIA+-mensen de negatieve betekenissen, vooroordelen en stereotypen geassocieerd met SOGIESC in hun zelfbeeld integreren, waardoor ze negatieve attitudes en reacties ontwikkelen tegenover hun eigen SOGIESC en die van anderen vanwege de symbolische verbinding met de SOGIESC. De waargenomen stigmatisering van SOGIESC verwijst naar de verwachtingen van LGBTQIA+-mensen ten opzichte van mogelijke attitudes en reacties van anderen vanwege hun SOGIESC. Om dit te verhullen veranderen LGBTQIA+-mensen hun fysieke uiterlijk en gedrag om hun SOGIESC onzichtbaar te maken. (Bonilla-Teoyotl, 2019)

Stigmatisering en discriminatie kunnen ook indirecte effecten hebben op het welzijn van homoseksuele migranten en vluchtelingen door de aanpassings-strategieën die ze gebruiken. Ze nemen vaak hun toevlucht tot vermijdingsstrategieën, zoals het vermijden van toegang tot diensten (zelfuitsluiting) of het zoveel mogelijk verbergen van hun seksuele geaardheid. Vermijdende aanpassing heeft niet alleen directe effecten op het welzijn, maar heeft ook een bemiddelende rol in de negatieve effecten van stigmatisering op het psychologisch welzijn. (Gomes, Alexandre Costa, & Leal, 2020)



Deze negatieve effecten op het psychologisch welzijn kunnen leiden tot zelfverminking of zelfmoord pogingen. Er zijn inderdaad onder leden van LGBTQIA+-gemeenschappen hogere percentages depressie, zelfverminking en zelfmoordneigingen in vergelijking met heteroseksuele mensen. Volgens een rapport uit 2015 van de VS. S Transgender Survey (USTS), een studie uitgevoerd door het *National Center for Transgender Equality*, wordt opgemerkt dat 40% van de ondervraagde transgenders al een zelfmoordpoging achter de rug heeft. Een tendens gedeeld met de organisatie *Stonewall*, die in 2018 een rapport publiceerde over de geestelijke gezondheid van LGBTQIA+-mensen waarin wordt gezegd dat 60% van de jonge homoseksuelen zichzelf al heeft verminkt, 25% heeft een zelfmoordpoging gedaan, tegenover 40% van de transgenders.

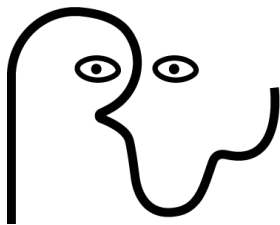
Het LGBTQIA+-asielzoek•st•ers publiek is bijzonder kwetsbaar voor psychische problemen, en is daarom des te meer vatbaar voor het ontwikkelen van praktijken van zelfverminking of zelfmoord pogingen.

3. Conclusie

LGBTQIA+-asielzoek•st•ers kunnen worden blootgesteld aan permanente schade tijdens hun traject of bij aankomst in een asielland. Veel van hen proberen hun SOGIESC te verbergen om te voorkomen dat ze het doelwit van misbruik worden. Daarom zijn ze moeilijk te identificeren en te helpen.

Alle aanpassingsmechanismen, maar ook alle trauma's die verband houden met de vervolging die ze hebben ondergaan of zijn tegengekomen en de angst voor verdere vervolging, verdwijnen niet zomaar na aankomst in een nieuw land.

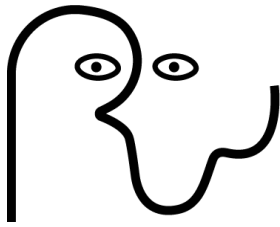
Daarnaast waarschuwen veel organisaties nog steeds voor vormen van homofoob en/of transfoob geweld en intimidatie in opvangcentra voor asielzoek•st•ers in Europese landen, hetzij door toezichhoudend personeel of uitgaande van andere bewoners. Volgens het Hoog Commissariaat voor de vluchtelingen van de Verenigde Naties worden de meest problematische omstandigheden aangetroffen in detentiecentra, vooral als de begunstigde zichtbare fysieke kenmerken heeft, zoals sommige transgenders.



Het samenkomen van factoren van kwetsbaarheid met betrekking tot zowel migratie als SOGIESC plaatst LGBTQIA+-asielzoek•st•ers in specifieke situaties waarin ze kwetsbaar zijn, het is essentieel om deze te identificeren en te begrijpen om een inclusieve opvang en passende ondersteuning te ontwikkelen. Dit vormt een van de grootste uitdagingen in de komende decennia het waarborgen van de bescherming en de rechten van LGBTQIA+-mensen.

Met de Covid-19-crisis hebben verschillende organisaties die strijden voor de rechten van LGBTQIA+-personen een toename gezien van de kwetsbaarheden van LGBTQIA+-asielzoek•st•ers. UNHCR heeft met name melding gemaakt van een toename van geweld tegen LGBTQIA+-mensen, ondanks lockdown- en isolatiemaatregelen als gevolg van de wereldwijde pandemie. Bovendien heeft de gezondheidscrisis eerdere trauma's onder asielzoek•st•ers gereactiveerd en bepaalde psychologische kwetsbaarheden geaccentueerd.

Een ander probleem dat met de Covid-19-crisis naar boven gekomen is, is de verlenging van asielprocedures, waardoor aanvragers soms enkele maanden in een wachtstatus worden geplaatst, hierdoor worden hun kwetsbaarheden verder versterkt. Bovendien hebben veel Europese landen de asielprocedures opgeschort, waardoor veel aanvragers in volledige onzekerheid verkeren. Tegelijkertijd heeft sluiting van de grenzen de problemen voor LGBTQIA+-asielzoek•st•ers om de Europese Unie binnen te komen teneinde onderdak en veiligheid te vinden verergerd.



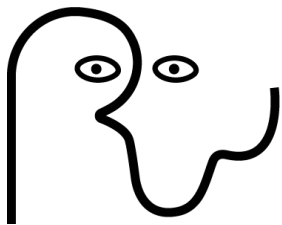
III. Hoe ben je een bondgenoot van LGBTQIA+ -asielzoek • st • ers?

De acroniemen LGBTQIA+, de regenboogvlag en andere soortgelijke termen en symbolen zijn "labels van politieke belangenbehartiging", gecreëerd in en vanuit westerse samenlevingen, die geen rekening houden met een groot aantal realiteiten, uitdrukkingen en seksuele realiteiten van LGBTQIA+ kandidaten uit andere culturen.

Er bestaat geen set universeel aanvaarde termen om een persoon te beschrijven wiens seksuele geaardheid verschilt van de norm in hun cultuur. Hoewel termen en acroniemen zoals LGBTQIA+ populair zijn geworden door een steeds meer geglobaliseerd bewustzijn van SOGIESC, weerspiegelen deze termen mogelijk niet voldoende de lokale verschillen in beleefde ervaring. Identiteiten, gedragingen, verlangens en uitdrukkingen, evenals de termen die worden gebruikt om ze te beschrijven, kunnen variëren van cultuur tot cultuur, afhankelijk van taal, geschiedenis, religie, economische klasse, leeftijd, etniciteit en andere culturele invloeden. (Agüero García & Calvo Pérez, 2019).

Elke culturele groep gebruikt immers zijn eigen termen om te verwijzen naar mensen die genderrollen en uitdrukkingen vertonen die verschillen van hun geslachts/geaardheid classificatiesysteem. Hoewel de terminologie soms niet bestaat bij gebrek aan referenties of omwille van de vervolging zelf.

De manieren waarop LGBTQIA+-mensen zichzelf benoemen (of zichzelf niet benoemen) worden bepaald door de waarden, overtuigingen, normen, rollen, taboes en stigma's van de cultuur van herkomst en omvatten in veel gevallen de criminalisering of demonisering van seksuele diversiteit of van al wat "LGBTQIA+" is.



Het proces van zelfkennis en identificatie met LGBTQIA+-categorieën is soms verbonden met het proces van acculturatie van de asielzoek•st•er in de gast samenleving. De persoon kan zichzelf op korte, middellange of lange termijn anders gaan noemen, door de categorieën van geslacht en seksuele geaardheden die beschikbaar zijn naarmate ze worden geïnternaliseerd. Aannemen van een intercultureel perspectief om culturele verschillen te begrijpen en aanpassen van ondersteunende hulpmiddelen en methodologieën om na te denken over de behoeften van de mensen met wie we werken, is essentieel. Het is belangrijk om de persoon centraal te stellen in de interventie. Respecteer hun ritmes, hun tijd en hun behoeften. Geen geforceerd proces van zelfkennis of het vasthouden aan westerse acroniemen of termen. Het gebruik van interculturele benadering bevordert een respectvolle gastvrije relatie en ontwikkelt een progressief authenticatieproces.

Dit deel is dus meer in het bijzonder gericht op sociale en maatschappelijk werkers, en meer algemeen op actoren in het veld, of het nu vrijwilligers of werknemers zijn, die dagelijks met asielzoek•st•ers werken. We zullen concreter ingaan op de begeleiding van LGBTQIA+-asielzoek•st•ers bij hun aankomst in het gastland. Niettemin zijn we ons ervan bewust dat de voorgestelde instrumenten niet uitputtend zijn.

1. Een herinnering aan het traject van LGBTQIA+ -asielzoek•st•ers

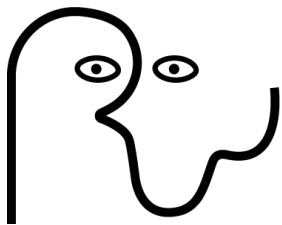
Asielzoek•st•ers zijn vaak niet voorbereid op de reis, de gevaren en emotionele gevolgen die hen te wachten staan.

Voor vertrek

De discriminatie waarvan de aanvragers en vluchtelingen omwille van hun SOGIESC slachtoffer zijn uit zich door een onderscheid, uitsluiting of beperking die tot doel of tot gevolg heeft dat de erkenning, het genot of de uitoefening, op voet van gelijkheid, van hun rechten en vrijheden teniet wordt gedaan of wordt aangetast.

Vertrek en doorreis

Hoe een persoon migreert of vervolging ontvlucht, wordt beïnvloed door zijn opleiding, relatieve rijkdom en vaardigheden. Er moet altijd rekening gehouden worden met meerdere factoren, afhankelijk van de factoren van onderdrukking en van privilege die zowel het tijdstip van het eerste vertrek uit het land als de gebeurtenissen later tijdens het traject beïnvloeden.



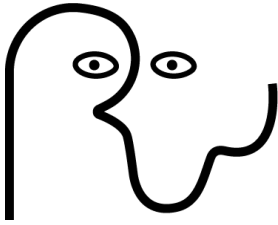
Sommige mensen migreren met of in de hoop zich bij andere leden van hun familie of gemeenschap te voegen, wat een sterke sociale controle kan meebrengen. Zoals hiervoor aangetoond, kan de gemeenschap een steun of een last zijn, afhankelijk van de situaties en de personen. Alleen migreren dwingt de persoon vaak om contact te zoeken met hulpbronnen en gastgemeenschappen. Maar het kan ook leiden tot uitsluiting en isolatie, en hangt sterk af van de sociale vaardigheden van individuen.

Aankomst in het gastland

Asielzoek•st•ers kunnen ervan uitgaan dat hun aankomst in Europa het einde van hun problemen betekent, terwijl dit vaak niet het geval is, en dit kan een ernstige psychologische impact hebben. Vooral omdat de weg om als vluchteling•e te worden beschouwd voor LGBTQIA+-asielzoek•st•ers nog lang kan zijn.

Met name vanwege de Dublinprocedure, die vanaf de indiening van het asielverzoek tot 11 maanden kan duren. Deze procedure is gebaseerd op een beginsel: *"slechts één Europese staat is verantwoordelijk voor het asielverzoek van een persoon die onderdaan is van een derde land"* ([de Dublinprocedure \(asile-en-france.com\)](http://asile-en-france.com)). Het doel is om te voorkomen dat een asielzoek•st•er hulp zoekt in verschillende Europese landen en/of de keuze van het land dat zijn of haar aanvraag zal behandelen.

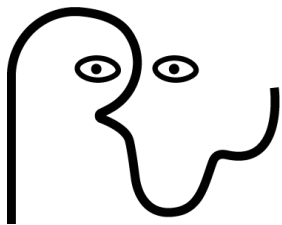
Deze procedure kan ook worden verlengd omwille van "hervestiging", door UNHCR gedefinieerd als *"de overdracht van vluchtelingen van het ene asielland naar een andere staat die ermee heeft ingestemd hen toe te laten en hen uiteindelijk een permanent verblijf te verlenen. [...] Hervestiging is uniek omdat het de enige duurzame oplossing is die de transfert van vluchtelingen van een asielland naar een derde land inhoudt."* ([UNHCR - Hervestiging \(unhcr.org\)](http://unhcr.org)). Opnieuw worden vluchtelingen gedwongen zich aan te passen aan een andere cultuur en te integreren in een nieuwe samenleving.



Traject van de asielaanvraag

Elk land heeft zijn eigen wetgeving inzake asielprocedures. Om meer te weten te komen over deze procedures, vindt u hier links naar een infographic die de respectieve asielprocedure in elk land weergeeft, evenals die met betrekking tot de Overeenkomst van Dublin (Dublin-Convention) en die met betrekking tot het gemeenschappelijk Europees asielstelsel.

- ✓ **Europese Unie:** [12_cetas_2pg.pdf \(europa.eu\)](#)
- ✓ **Overeenkomst van Dublin:** [Dublin regulation: Into the infernal machine of the European asylum system - La Cimade](#)
- ✓ **Italië:** [How to apply for asylum in Italy? Refugees in Italy - ALinks](#)
- ✓ **België :** [Standaardprocedure I CGVS](#)
- ✓ **Frankrijk:** [Procédure de demande du droit d'asile en France - Legal design et infographies juridiques \(sketchlex.com\)](#)
- ✓ **Spanje:** [13_procedimientosolicitudproteccioninternacional-e1402909152589 - CEAR País Valencià \(cearpv.org\)](#)



2. Hoe LGBTQIA+-asielzoek • st • ers ondersteunen

a) ... In taal en gedrag

Hierbij enkele op te volgen instructies met betrekking tot de verschillende soorten talen.

Mondelinge taal:

- Vraag mensen hoe ze willen aangesproken worden in plaats van het proberen te raden;
- Respecteer altijd naam en voornamen die door de persoon worden geclaimd, zonder te vragen om zich te rechtvaardigen;
- Pas op dat je niet misgendert, dit kan heel slecht worden ervaren door sommige transgenders, daarom is het nodig om zijn gedrag aan te passen naargelang het individu. Als we een fout maken, verontschuldigen we ons, maar we moeten ook niet overdrijven om de persoon niet nog meer in verlegenheid te brengen;
- Voor transgenders die een transitie (sociaal en/of medisch) hebben doorgemaakt, is de huidige realiteit de enige die bestaat en de enige die getoond wordt, wees dus voorzichtig als je over het verleden praat. Vraag ook niet naar de *deadname*⁹, dit kan moeilijk zijn voor transgenders omdat het traumatische gebeurtenissen kan oproepen;
- Toon geen ongezonde nieuwsgierigheid naar LGBTQIA+-mensen, dring ook geen vraag op.

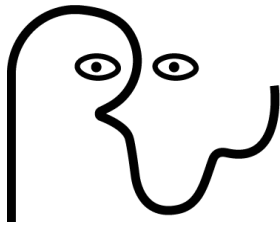
Schrijftaal:

- Zorg ervoor dat inclusieve overeenkomsten (ivm geslacht) of epicene termen worden gebruikt in schriftelijke communicatie, zodat niemand zich buitengesloten voelt.

Beleefdheids titels (Mevrouw, meneer):

- Vermijd beleefdheden, hetzij schriftelijk, mondeling, hetzij in de vorm van selectievakjes in vragenlijsten.

⁹ Geboortenaam of de vorige naam van een persoon die zijn voornaam heeft gewijzigd vanwege zijn geslacht overgang.



Een groep aanspreken:

- De indeling van groepen (bijvoorbeeld in teams) baseren op andere criteria dan geslacht;
- Noem iedereen ongeacht de voorgestelde activiteit, vermijd "dames-meisjes zullen dit kunnen doen en heren-jongens dat";
- Spreek zelfs een groep die volgens jou alleen lijkt te bestaan uit meisjes-vrouwen of jongens-mannen met epicene termen aan ("kinderen" in plaats van "meisjes").

Om altijd een bron te hebben inzake de beste praktijken in de taal , stellen we een infographic voor in de vorm van een woordenlijst, waarin de hierboven genoemde begrippen worden overgenomen.

Communiceer goed

rond seksuele geaardheid, genderidentiteit of - expressie en geslachtskenmerken (SOGIESC)

Transfobie, homofobie of bifobie zijn een reeks vijandige houdingen en gevoelens ten opzichte van mensen die zich identificeren als , of worden waargenomen als, **Lesbiennes**, **Guys**, **Bisexueel**, **Transgenders**, **Queer**, **Intersexes**, **Aseksueel**, etc. (**LGBTQIA +**). Ze kunnen zich uiten onder de vorm van minachting, antipathie of vooroordelen en kunnen worden uitgedrukt door agressie (fysiek of verbaal), intimidatie en discriminatie.

Namelijk:

Coming out

Het onthullen van zijn SOGIESC aan anderen.

Outing

Actie (te vermijden!) van het publiekelijk onthullen van iemands SOGIESC, vaak zonder hun advies of toestemming.

Heteronormativiteit

Een systeem volgens welk heteroseksueel en cisgender zijn de norm is.

Emotionele en seksuele geaardheid

En niet-seksuele identiteit omdat identiteit geen verband houdt met sekse, wat een biologisch criterium is (pas op voor de verwarring tussen gender, geslacht en sociale genderrollen).

Intersekse

En niet hermafroditisme, een biologische conceptterm die niet overeenkomt met intersekse.

Passing

Wanneer een lid van een minderheidsgroep kan "doorgaan voor" een lid van de dominante groep. Dit kan een vorm van verhulling inhouden en schuift de verantwoordelijkheid voor iemands sociale inclusie af op de onderdrukten.

Cisgender

Een persoon wiens genderidentiteit overeenkomt met het geslacht dat bij de geboorte aan hen is toegewezen.

Transgender

Een persoon wiens genderidentiteit verschilt van het geslacht dat bij de geboorte aan hen is toegewezen. Pas op dat u het woord transseksueel niet gebruikt, dat pathologiserend is en afkomstig is uit het psychiatrische vocabulaire. Een persoon kan zichzelf als transgender beschouwen zonder noodzakelijkerwijs zijn toevlucht te nemen tot een medische transitie.

Transitie

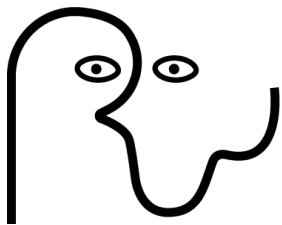
Het proces of de toestand van een persoon die een genderidentiteit claimt die verschilt van het geslacht dat bij de geboorte aan hem is toegewezen. Dit is een sociale verandering die al dan niet hormoonbehandelingen en / of genderbevestigende chirurgie met zich meebrengt.

Deadname

De naam van een transgender persoon die bij de geboorte aan hem of haar is toegewezen. Ongeacht veranderingen in de burgerlijke staat, moet de gebruikte voornaam worden gebruikt.

Afkortingen moeten **worden vermeden** omdat ze kunnen worden geïnterpreteerd als beledigend en onmenselijkend.

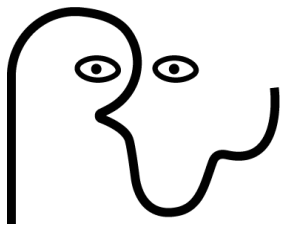
LGBTQIA+fobische beledigingen, gebagatelliseerd in het dagelijks taalgebruik, brengen vooroordelen over tegen LGBTQIA+ gemeenschappen en accentueren discriminatie. Ze moeten **worden vermeden**.



b) ... In bijkomende specifieke bijstand

Concreet hebben LGBTQIA+-personen vaker geen toegang tot de diensten die beschikbaar zijn voor alle asielzoek•st•ers en hebben ze eventueel aanvullende specifieke hulp nodig:

- Veilige en passende opvang- of zorgregelingen die de keuze en privacy van de persoon die bescherming zoekt respecteren, ook voor adolescenten of jonge verzoekers die met of zonder familieleden aankomen;
- Bijstand bij de toegang tot asielprocedures, tot door de overheid beheerde diensten en diensten van humanitaire partners;
- Bescherming tegen intimidatie, lichamelijk letsel of gendergerelateerd geweld, in het algemeen en in detentie;
- Toegang tot juridisch advies of vertegenwoordiging, alsmede informatie over de mogelijkheid om asiel aan te vragen als gevolg van vervolging uit hoofde van SOGIESC;
- Veilige en passende huisvesting;
- Veilige, vertrouwelijke en passende geestelijke gezondheidszorg en psychosociale ondersteuning;
- Veilige, vertrouwelijke en passende medische diensten, waaronder zorg op basis van seksuele en reproductieve gezondheid en rechten, zoals genderbevestigende hormoonbehandelingen, ondersteuning voor transgender mannen die menstrueren of zwanger zijn, en chirurgie of behandeling voor HIV of seksueel overdraagbare infecties (SOI) en seksueel overdraagbare aandoeningen (SOA's);
- Toegang tot passende bestaansmiddelen, rekening houdend met de fysieke risico's waarmee sommige LGBTQIA+-mensen te maken kunnen krijgen als hun werk een hoge mate van publieke blootstelling vereist in een homofobe of transfobe context;
- Specifieke beschermingsmaatregelen wanneer zij worden blootgesteld aan een verhoogd risico, soms met inbegrip van toegang tot lokale LGBTQIA+-steungroepen, versnelde hervestiging of opname in initiatieven voor aanvullende trajecten naar toelating in derde landen.



c) ... In de ontwikkeling van zijn/haar professioneel netwerk

Zij die met vluchtelingen en asielzoek•st•ers werken, moeten een holistische benadering volgen, zodat ze snel en effectief toegang hebben tot andere diensten, of het nu gaat om vrijwilligers van LGBTQIA+-verenigingen, niet-gouvernementele organisaties (NGO's) of degenen die deze personen en gezinnen op welke manier dan ook kunnen helpen bij hun juridisch en vestigings traject. Er is behoefte aan een tijdige, evidence-based beoordeling om het specifieke trauma aan te pakken dat deze personen hebben ervaren. Maar we mogen niet in de val trappen van het psychologiseren of pathologiseren van hun lijden; voor de meeste individuen/gezinnen kan hun huidige situatie worden beschouwd als een normale reactie op abnormale omstandigheden.

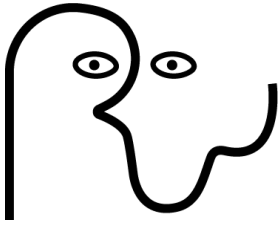
Een van de meest voorkomende manieren voor LGBTQIA+-asielzoek•st•ers om nieuwe relaties op te bouwen in het land van bestemming en om hun ervaringen te delen, is via LGBTQIA+-verenigingen en organisaties, waarvan sommige zich focussen op LGBTQIA+-asielzoek•st•ers en vluchtelingen. Deze exclusieve groepen bieden een veilige omgeving waarin ze hun ervaringen kunnen delen met leeftijdsgenoten en hun proces van acceptatie en positieve zelfidentificatie van hun genderidentiteit of seksuele geaardheid kunnen vergemakkelijken door hen de mogelijkheid te bieden om andere LGBTQIA+-referenties te ontmoeten.

Daarom, als u zich wil informeren, uitwisselen of deelnemen, bieden we een lijst met partner verenigingen in elk partnerland die u vindt in de sectie "*Verder gaan*" aan het einde van de gids.

d) ... In hulp bij het schrijven van de geschiedenis van vervolging

Wat is een geschiedenis van vervolging?

Een geschiedenis van vervolging is een geschreven verslag dat bij de asielaanvraag kan worden gevoegd. Terwijl een sollicitatiegesprek antwoorden vereist op specifieke vragen over waarom LGBTQIA+-asielzoek•st•ers bang zijn voor een terugkeer naar hun land van herkomst, is het verhaal van vervolging een schriftelijke verklaring die een volledig verhaal vertelt. Deze verklaring bevat dus een gedetailleerd verslag over de persoon, zijn geschiedenis, zijn trauma's en zijn angsten voor een mogelijke terugkeer naar zijn land van herkomst.



Daarom moet een goed verhaal:

- Nauwkeurig en gedetailleerd zijn om een getrouw beeld van de asielzoek•st•er te creëren;
- Gestructureerd en gemakkelijk te begrijpen zijn;
- Gegevens bevatten die niet kunnen worden weerlegd tijdens een interview;
- Een toelichting bevatten die uitlegt op welke wijze de asielzoek•st•er voldoet aan de wettelijke vereisten voor asiel;
- Eindigen met een uiteenzetting omtrent de risico's die verbonden aan de terugkeer van de asielzoek•st•er naar zijn of haar land van herkomst.

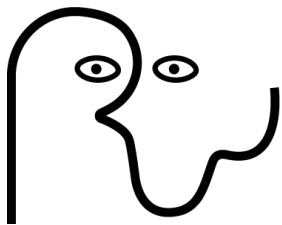
Wat moet de geschiedenis van vervolging bevatten?

Het verhaal is een gedetailleerd verslag dat enkele gebeurtenissen verklaart die zich hebben voorgedaan in het leven van LGBTQIA+-asielzoek•st•ers. Hiervoor is het belangrijk om zoveel mogelijk details te vermelden over wat er gebeurd is, wat de persoon zag en voelde, en dat over alle belangrijke en traumatische episodes die hij mogelijk heeft meegemaakt, zelfs al is het niet gemakkelijk.

In de inhoud van de geschiedenis van vervolging vinden we verschillende aspecten die zijn:

- De geleden of gevreesde schade, zo gedetailleerd mogelijk;
- De redenen waarom de asielzoek•st•er naar verluidt is aangevallen, is het omdat ze werden geïdentificeerd als een LGBTQIA+-persoon of om een andere reden zoals religie, nationaliteit, lidmaatschap van een sociale groep, enz., Met een gedetailleerd verslag van de aanval;
- Het al dan niet bestaan van een weigering van toegang tot een dienst of een basisrecht;
- De potentiële risico's voor de asielzoek•st•er bij terugkeer naar het land van herkomst.

Het asielsysteem zelf kan LGBTQIA+-asielzoek•st•ers (her)traumatiseren, omdat ze hun ervaringen met geweld en vervolging moeten vertellen en herbeleven in het bijzijn van maatschappelijk werkers, ambtenaren, wetshandhavers en advocaten, die hen kunnen herinneren aan vertegenwoordigers van de vervolging in hun land van herkomst.



e)... In begeleiding bij het verhoor

Zorg ervoor dat de interviewer de competentie heeft om rekening te houden met de persoonlijke en algemene omstandigheden rond de aanvraag, inbegrepen de culturele afkomst, het geslacht, de seksuele geaardheid, de genderidentiteit of de kwetsbaarheid van de aanvrager.

Zorg er waar mogelijk voor dat het interview met de aanvrager wordt afgenomen door een persoon van hetzelfde geslacht als de aanvrager daarom verzoekt. Dit wordt in de mate van het mogelijke voorgesteld door de lidstaten van de Europese Unie. Het kan de aanvrager helpen om zo openlijk mogelijk te getuigen over gevoelige kwesties.

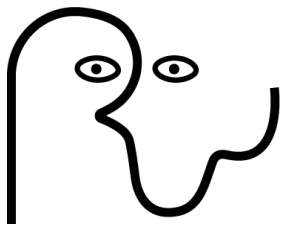
Kies een tolk die passende communicatie kan verzorgen tussen de verzoeker en de persoon die het interview afneemt, inbegrepen problemen die verband houden met de reden voor het aanvragen van vluchtelingenbescherming.

De onderzoeker en tolk moeten vermijden om verbaal of via lichaamstaal een oordeel te vellen over de seksuele geaardheid, genderidentiteit, seksueel gedrag of relatievorm van de verzoeker.

Het gebruik van een niet-aanstootgevende woordenschat die een positieve instelling toont ten opzichte van de diversiteit van seksuele geaardheden en genderidentiteiten is essentieel, vooral in de taal van de aanvrager. Het gebruik van ongepaste terminologie kan aanvragers er immers van weerhouden de ware aard van hun angst kenbaar te maken. Het gebruik van beledigende termen kan deel uitmaken van vervolging, bijvoorbeeld bij intimidatie of pesterij. Zelfs schijnbaar neutrale of wetenschappelijke termen kunnen hetzelfde effect hebben als pejoratieve termen. Bijvoorbeeld, hoewel veel gebruikt, wordt "homoseksueel" in sommige landen ook als een pejoratieve term beschouwd.

Als de tolk uit hetzelfde land, dezelfde godsdienst of dezelfde culturele achtergrond komt, kan dit het schaamtegevoel van de verzoeker versterken en hem of haar beletten alle relevante aspecten van zijn of haar verzoek volledig te vertellen.

Vragen omtrent incidenten van seksueel geweld moeten met dezelfde fijngevoeligheid worden gesteld als voor elk ander slachtoffer van seksueel geweld, ongeacht het geslacht van het slachtoffer. Respect voor de menselijke waardigheid van asielzoekers moet te allen tijde een leidend beginsel zijn.



Om de eisen van LGBTQIA+-gemeenschappen beter te begrijpen, is het bovendien noodzakelijk om enkele belangrijke data in de geschiedenis van de LGBTQIA+-cultuur in Europa in herinnering te brengen. Deze kennis van de LGBTQIA+-cultuur kan tijdens de verhoren noodzakelijk zijn, daarom zullen we ons specifiek richten op Europese landen. Niettemin is het belangrijk op te merken en te verduidelijken dat de aangehaalde elementen niet uitputtend zijn, omdat de LGBTQIA+-cultuur verschilt afhankelijk van het land en de cultuur.

Van de decriminalisering van homoseksualiteit tot de legalisering van het homohuwelijk, de weg naar het erkennen van LGBTQIA+-rechten was – en is nog steeds – lang. In onze westerse visie begint het op datum van **25 september 1791**, wat overeenkomt met het schrappen van sodomie als misdaad na de Franse Revolutie.

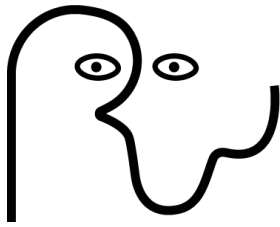
In de hedendaagse geschiedenis is een belangrijke gebeurtenis voor de geschiedenis van LGBTQIA+-mensen: **de Stonewall-rellen van 1969 in New York**. Betreft een inval van de politie in een homobar, de *Stonewall Inn*, waarbij de situatie snel escaleert tussen de politie en de mensen die op die nacht in de bar aanwezig waren. 2000 mensen zullen het opnemen tegen 400 politieagenten. Deze rellen markeerden de opkomst van de LGBTQIA+-beweging, in de Verenigde Staten en over de hele wereld, en lagen aan de basis van verschillende Pride Marches.

In Europa werd in **1972** de eerste Pride-mars gehouden in Engeland en Italië met de eerste LGBTQIA+ openbare demonstratie. De andere landen van de Unie volgden in **1977** in Frankrijk en Spanje. In België vond de eerste "gay day", de voorouder van de huidige Belgian Pride, plaats op 18 maart **1978** in Gent.

In **1989** is het de oprichting van Act Up- Paris, 2 jaar na New York door Luc Coullavin, Didier Lestrade en Pascal Loubet. Het doel van de vereniging is om directe, provocerende acties te voeren om een reactie van de overheid uit te lokken op het bloedbad veroorzaakt door HIV-AIDS.

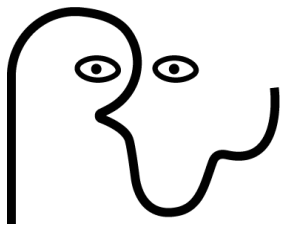
Een andere opmerkelijke gebeurtenis vond plaats op **17 mei 1990** toen de Wereldgezondheidsorganisatie homoseksualiteit van de lijst met psychische aandoeningen schrapte. Het is dan ook geen toeval dat 17 mei de Werelddag tegen Homofobie en Transfobie is.

Nederland was in **2001** het eerste land ter wereld dat het homohuwelijk legaliseerde, gevolgd door België in **2003** en Spanje in **2005**. In Frankrijk zal het pas op 17 mei 2013 worden goedgekeurd, na enkele maanden van virulente debatten en demonstraties; en in Italië is het wachten tot **2016**.



Tegenwoordig zijn er talrijke verenigingen die vechten voor de erkenning van de rechten van LGBTQIA+-mensen over de hele wereld, al is er nog een lange weg te gaan.

De belangrijkste rol van de bondgenoot is om te leren en te delen, alles draait om het luisteren naar LGBTQIA+-mensen om hun realiteit te begrijpen die anders is dan die van heteroseksuele en cisgender mensen. Publieke bewustwording staat voorop. Heteroseksuele en cisgender mensen kunnen doorgeefluiken zijn in het delen van kennis, maar ze mogen niet de plaats innemen van de betrokkenen.



IV. Take action

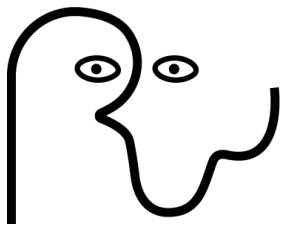
Een van de doelstellingen van het Rainbow Welcome-project is **het trainen van actoren in het veld die werken aan de specifieke behoeften van LGBTQIA+-asielzoek•st•ers en vluchtelingen**. Laten we niet vergeten dat ze afkomstig zijn uit LGBTQIA+-gemeenschappen, een migratietraject hebben, maar vooral asielzoek•st•ers of LGBTQIA+-vluchtelingen zijn, wat hen blootstelt aan bepaalde kwetsbaarheden en wat specifieke zorg vereist.

Vergeet niet dat hoewel iedereen een SOGIESC heeft, sommige mensen worden gediscrimineerd en misbruikt omdat een of meer aspecten van hun SOGIESC niet voldoen aan de dominante sociaal-culturele normen. Als zodanig **zijn ontheemde LGBTQIA+-mensen bijzonder kwetsbaar voor discriminatie, misbruik en geweld in landen van herkomst, doorreis en asiel**.

Over de hele wereld is de levensloop van LGBTQIA+-asielzoek•st•ers bezaaid met traumatische gebeurtenissen. Deze omvatten verbale, fysieke, emotionele of seksuele aanranding en misbruik, verbanning, intimidatie, discriminatie op verschillende gebieden, chantage, gedwongen prostitutie, gedwongen heteroseksuele huwelijken en anderen. Daaruit volgen psychische stoornissen, moeilijke toegang tot zorg, racisme, homofobie /geïnternaliseerde transfobie en de normalisering van het geleden geweld.

Vooroordelen ontmantelen

Als veldwerker, actief in de bescherming van asielzoek•st•ers of LGBTQIA+-mensen, is het essentieel om het begrip sociale **perceptie** te begrijpen, omdat het de visie van een samenleving ten opzichte van een doelgroep, in dit geval LGBTQIA+-personen, sterk kan evolueren. De manieren waarop LGBTQIA+-mensen zichzelf benoemen (of zichzelf niet benoemen) worden bepaald door de waarden, overtuigingen, normen, rollen, taboes en stigma's van de cultuur van herkomst en omvatten in veel omstandigheden de criminalisering of demonisering van seksuele diversiteit of iets "LGBTQIA+". Ook tijdens de hoorzittingen en in verschillende stadia van het integratieproces in het gastland worden LGBTQIA+-asielzoek•st•ers geconfronteerd met stereotypen en overtuigingen over hun land van herkomst en hun SOGIESC. Opnieuw **hangt hen een dubbele straf boven het hoofd: het is moeilijk om zichzelf te zijn in het land van herkomst en in het gastland**.

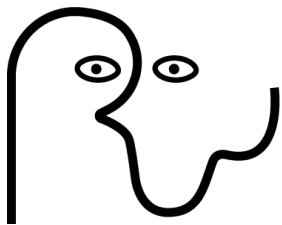


In alle landen is de belangrijkste uitdaging voor LGBTQIA+-asielzoek•st•ers om "bewijs" van seksuele geaardheid te leveren bij de asielaanvraag. Het idee van geloofwaardigheid is gebaseerd op consistentie, plausibiliteit en niet-tegenstrijdigheid; criteria die geen rekening houden met de gevolgen van angst, moeilijkheden van zelfidentificatie en homofobie, lesbofobie en interne transfobie, allemaal producten van de permanente onderdrukking en criminalisering van gedrag in het land van herkomst. Tijdens interviews wordt van LGBTQIA+-asielzoek•st•ers verwacht dat ze overeenkomen met de "typische homo persoon", de "transgender persoon zoals waargenomen in Europa", enz. Toch bestaan deze 'typische mensen' niet. **De LGBTQIA+-gemeenschap is niet homogeen en alle vragen die tijdens het interview worden gesteld, volgen een eurocentrische attitude.**

Het is essentieel om de persoon centraal te stellen in de interventie, hem te ondervragen over zijn behoeften, maar ook vanuit een intercultureel perspectief om de culturele verschillen te begrijpen en hulpmiddelen en methodologieën aan te passen.

Daarnaast moeten asiel autoriteiten bijzondere aandacht besteden aan de veiligheid en behoeften van SOGI-asielzoek•st•ers. Veel van deze mensen worden **ondergebracht in standaard accommodaties of opvangcentra waar ze worden gediscrimineerd en waar hun behoeften niet worden erkend.** Naast het gebrek aan plaatsen, is er het probleem van de stigmatisering van LGBTQIA+-mensen door leden van hun gemeenschap van herkomst. wanneer de autoriteiten hen geen huisvesting bieden worden LGBTQIA+-mensen geconfronteerd met ernstige uitdagingen en dit omdat ze meestal geen steun vinden in hun nationale gemeenschappen.

Regelgeving moet rekening houden met de kwetsbaarheid van LGBTQIA+-mensen om schendingen van de mensenrechten te voorkomen. Als de belangrijkste hindernissen voor hun integratie vermelden veel LGBTQIA+-asielzoek•st•ers het wachten, onbegrip, discriminatie, geweld en onveiligheid. Moeilijkheden bij de toegang tot huisvesting leiden tot moeilijkheden bij het verkrijgen van de verplichte domiciliëring die op zijn beurt nodig is om toegang te krijgen tot bepaalde rechten (sociale zekerheid, bankrekeningen, enz.).



Tussenkomen in het publieke debat en het thema zichtbaar maken

Het doel van het Rainbow Welcome-project is ook **om een nieuwe visie te brengen op de situatie van LGBTQIA+-asielzoek•st•ers en de vervolging die ze dagelijks ondergaan vanwege hun SOGIESC, en om politici en het grote publiek bewust te maken van deze kwesties.**

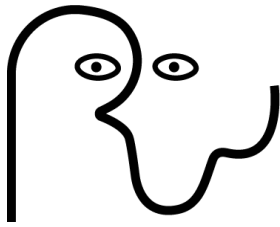
De hoeksteen van de opvang en integratie van LGBTQIA+-vluchtelingen is daarom ongetwijfeld de zichtbaarheid van het probleem en de problemen die ermee verband houden. Dit sensibiliserings werk verloopt via verschillende kanalen en is gericht op verschillende doelgroepen.

Om een probleem zichtbaar te maken, heb je getallen nodig. Het geweld dat LGBTQIA+-asielzoek•st•ers ondergaan – bij aankomst, in collectieve opvangcentra, tijdens procedures, op het moment van hun sociaal-professionele integratie zodra de vluchtelingenstatus is verkregen – moet worden gemonitord om zich rekenschap te geven van het probleem en om concrete maatregelen te nemen om het te verhelpen.

Het is ook noodzakelijk om de thematiek in het publieke debat te mengen en aan te kaarten bij de beleidsmakers, op internationaal, Europees, nationaal, regionaal en lokaal niveau, aangezien migratie een transversaal thema is dat alle actieniveaus aanbelangt. In dit stadium moeten verschillende veldslagen uitgevochten worden, onder andere:

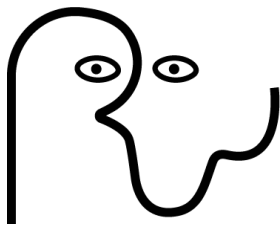
- Verder gaan dan de binaire visie op gender en officiële regelgeving inclusiever maken;
- De culturele dimensie van SOGIESC erkennen;
- De samenwerking tussen actoren die betrokken zijn bij migratie en de verdediging van LGBTQIA+-rechten verbeteren;
- De procedures voor het aanvragen van internationale bescherming door middel van asiel op basis van de SOGIESC versoepelen;
- Werken aan de decriminalisering van homoseksualiteit;
- Geweld, misbruik, criminalisering van homoseksualiteit en genderidentiteiten die verschillen van de cisgender-norm over de hele wereld veroordelen;
- De samenwerking verbeteren tussen Europese landen teneinde de opvang van LGBTQIA+-asielzoek•st•ers te verbeteren.

En op ons niveau, dat van geëngageerde burgers, laten we het hebben over de thematiek, laten we het debat openen, laten we ons interesseren in de levensverhalen van LGBTQIA+-



Rainbow Welcome!

asielzoek•st•ers en vluchtelingen, laten we meedoen en de online campagne delen
#RainboWelcome!



V. Bibliografie

13_procedimientosolicitudproteccioninternacional-e1402909152589. (2017). CEAR Pais Valencià. https://www.cearpv.org/que-fem/arees-datencio/juridica/13_procedimientosolicitudproteccioninternacional-e1402909152589/#prettyPhoto

Arab Women's Solidarity Association - Belgium. (2018). *Féminisme intersectionnel*. http://awsa.be/uploads/outils%20p%C3%A9dagogiques/outil_feminisme_intersectionnel_AWSA_2018.pdf

Arab Women's Solidarity Association - Belgium. (2017). *Diversité sexuelle dans le monde arabe, situation des LGBT*. <http://awsa.be/uploads/outils%20p%C3%A9dagogiques/Outils%202017/LGBT%20dans%20le%20monde%20arabe%20%28livret%20%2B%20animations%29.pdf>

Ariel Shidlo, & Joanne Ahola. (2013, avril). *Problèmes de santé mentale parmi les migrants forcés LGBT*. Migrations Forcées Revue. <https://www.fmreview.org/fr/osig/shidlo-ahola>

Asile LGBT Genève. (2018). *Guide pratique pour un accueil inclusif et égalitaire*. <https://asile-lgbt.ch/wp-content/uploads/2018/10/asileLGBTI-brochure-guidepratique.pdf>

Bárbara Alboreca Fernández, Laura Carrillo Palacios, & Blanca Gutiérrez Hernández. (2018). *La situación de las personas solicitantes de protección internacional y refugiadas LGBTI*. Accem. <https://www.accem.es/archivos/libro/files/downloads/Estudio-LGTBi.pdf>

Barnhill, J. W. (2020, avril). *Trouble anxieux généralisé*. Manuels MSD pour le grand public. <https://www.msmanuals.com/fr/accueil/troubles-mentaux/anxi%C3%A9t%C3%A9-et-troubles-li%C3%A9s-au-stress/trouble-anxieux-g%C3%A9n%C3%A9ralis%C3%A9-tag?query=anxi%C3%A9t%C3%A9%20g%C3%A9n%C3%A9ralis%C3%A9>

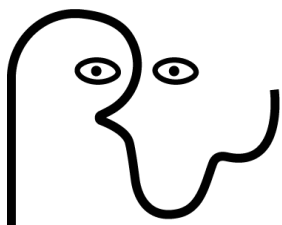
Barnhill, J. W. (2020, avril). *Trouble de stress post-traumatique (TSPT)*. Manuels MSD pour le grand public. <https://www.msmanuals.com/fr/accueil/troubles-mentaux/anxi%C3%A9t%C3%A9-et-troubles-li%C3%A9s-au-stress/trouble-de-stress-post-traumatique>

BeLong to LGBT asylum seekers and refugees Project. (2021). *Key principles for working with LGBT asylum seekers and refugees*. https://issuu.com/belong_to_youth_services/docs/key_principles_for_working_with_lgbt_asylum_seeker

Carte / ACCESS. (2022). ACCESS. <https://www.we-access.eu/fr/carte>

CERSA. (2020, avril). *La preuve dans les demandes d'asile en raison de l'orientation sexuelle*. https://juridique.defenseurdesdroits.fr/doc_num.php?explnum_id=19754

CERSA. (2020, mai). *Les demandes d'asile en raison de l'orientation sexuelle : comment prouver l'intime ?* <https://defenseurdesdroits.fr/sites/default/files/atoms/files/etres-asileminor-num-15.05.20.pdf>



Col·legi Oficial de Treball Social de Catalunya. (2016, août). *Sexualidad y Trabajo Social : abrimos armarios*. Revista de treball social, 208. <https://www.tscat.cat/content/rts-208-castella>

Commission Européenne. (2014). « Je suis sous procédure Dublin, qu'est-ce que cela signifie ? » https://www.gisti.org/IMG/pdf/dublinprocessen_fr.pdf

Commission européenne Direction générale « Information, communication, culture, audiovisuel ». (1998, juin). *Moi, raciste !*? Office des publications officielles des Communautés européennes. http://egalitecontreracisme.fr/sites/default/files/atoms/files/bd_moi_raciste.pdf

Conseil de l'Europe. (s. d.). *Because words matter, Glossary on Sexual Orientation, Gender Identity or Expression and Sex Characteristics*. <https://rm.coe.int/0900001680a1f110>

Coryell, W. (2021, août). *Dépression*. Manuels MSD pour le grand public. <https://www.msdmanuals.com/fr/accueil/troubles-mentaux/troubles-de-l-humeur/d%C3%A9pression?query=d%C3%A9pression>

Direction général des étrangers en France. (2020, septembre). *Le guide du Demandeur d'Asile en France*. <https://www.immigration.interieur.gouv.fr/Asile/Guide-du-demandeur-d-asile-en-France>

Dublin regulation : Into the infernal machine of the European asylum system. (2019, 20 mai). La Cimade. <https://www.lacimade.org/publication/dublin-regulation-into-the-infernal-machine-of-the-european-asylum-system/>

El-Hage, H. (2017, 20 juillet). *LGBTQ racisés : frontières identitaires et barrières structurelles*. Alterstice, 6(2). <https://www.erudit.org/fr/revues/alterstice/2016-v6-n2-alterstice03141/1040629ar/>

Equalcity I IOM Belgium and Luxembourg. (2022). IOM UN Migration. <https://belgium.iom.int/equalcity#:~:text=Equalcity%20%7C%20IOM%20Belgium%20and%20Luxembourg%20The%20Equalcity.who%20have%20survived%20sexual%20and%20gender-based%20violence%20%28SGBV%29>

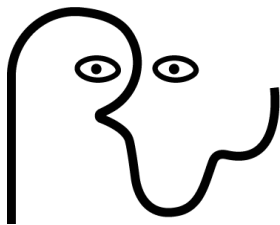
European Association for the defence of Human Rights [AEDH], International Federation for Human Rights [FIDH] and Euromed Rights (2016)

European Union. (s. d.). *The Common European Asylum System (CEAS)*. https://www.eeas.europa.eu/sites/default/files/12_ceas_2pg.pdf

Genres Pluriels. (2016). *Loi relative à l'identité de genre, l'expression de genre et les caractères sexuels*. https://www.liguedh.be/wpcontent/uploads/2016/12/rapport_loi_relative_a_l_identite_de_genre-161129.pdf

Genres Pluriels. (2019). *Visibilité Intersexe*. <https://www.genrespluriels.be/IMG/pdf/brochureintersexegps-rev7-web.pdf>

Heartland Alliance. (2015). *Rainbow Response : A Practical Guide to Resettling LGBT refugees and asylees*. https://www.acf.hhs.gov/sites/default/files/documents/orr/rainbow_response_heartland_alliance_field_manual_0.pdf



Homophobie intériorisée. (s. d.). C'est comme ça. <https://cestcommeca.net/lgbtphobies-def/homophobie-interiorisee/>

ILGA Europe. (2022, février). *Annual Review of the Human Rights situations of Lesbian, Gay, Bisexual, Trans and Intersex people in Europe and Central Asia*. <https://ilga-europe.org/files/uploads/2022/04/annual-review-2022.pdf>

ILGA World : Lucas Ramón Mendos, Kellyn Botha, Rafael Carrano Lelis, Enrique López De La Peña, Iliia Savelev, & Daron Tan. (2020, décembre). *State-Sponsored Homophobia 2020 : Global Legislation Overview Update* https://ilga.org/downloads/ILGA_World_State_Sponsored_Homophobia_report_global_legislation_overview_update_December_2020.pdf

L'Agence des Nations Unies pour les réfugiés. (s. d.). *Réinstallation*. UNHCR. <https://www.unhcr.org/fr/reinstallation.html?query=r%C3%A9installation>

Laura Carrillo Palacios, María Felisa Cirez Tambo, & Amalia Cuesta García. (2019). *Condiciones sociales y legales de las personas solicitantes de protección internacional y refugiadas LGTBI en España*. Accem. <https://www.accem.es/wp-content/uploads/2019/12/EstudioCondicionesSocialesLegalesProtecInternLGTBIEspan%CC%83a-2019-1.pdf>

LGBT Freedom Asylum Network. (2015, octobre). *Stronger Together : A Guide to Supporting LGBT Asylum Seekers*. https://www.lgbt-fan.org/wp-content/uploads/2015/06/Stronger_Together_FINAL.pdf

Maps - Sexual orientation laws. (s. d.). ILGA. <https://ilga.org/maps-sexual-orientation-laws>

Marcos, F. R. (2020, 22 avril). ¿ Grupos vulnerables o vulnerados ? El País. https://elpais.com/elpais/2020/04/09/planeta_futuro/1586425616_757834.html

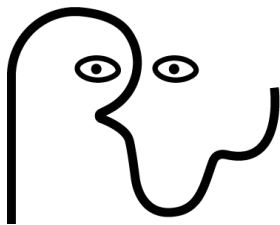
Médecins du Monde. (2017-2018). *Migration et santé, déterminants sociaux et santé des migrants*. https://medecinsdumonde.be/system/files/publications/downloads/MdM%20rapport_enquete%20Migrant_FA_JUIN_2019_DEF_LOWRES_FR.pdf

Mellini, L. (2009). Entre normalisation et hétéronormativité : la construction de l'identité homosexuelle. *Déviance et Société*, 33, pages 3-26. (FR) <https://doi.org/10.3917/ds.331.0003>

Migrations, vulnérabilités et santé mentale (n°13). (2019, décembre). Cultures & Santé. <https://www.cultures-sante.be/nos-outils/les-dossiers-thematiques/item/386-migrations-vulnerabilites-sante-mentale.html>

NSW Refugees Health Service & STARTTS. (2004). *Working with Refugees : A guide for Social Workers*. <https://www.startts.org.au/media/Resource-Working-with-Refugees-Social-Worker-Guide.pdf>

Office of the United Nations High Commissioner for Human Rights. (s. d.). *Violence homophobe et transphobe*. https://www.ohchr.org/sites/default/files/Documents/Issues/Discrimination/LGBT/FactSheets/u-nfe-27-UN_Fact_Sheets_Homophobic_French.pdf



Office of the United Nations High Commissioner for Refugees, EC/SCP/68, 26 July 1991

Organization for Refugee, Asylum & Migration (ORAM). (2016). *Sexual Orientation, Gender Identity and Gender Expression : Essential Terminology for the Humanitarian Sector*.

https://inee.org/sites/default/files/resources/65cf98_5434d40fd8994008aa035b492d487d3e.pdf

Principe 23 – Yogyakartaprinciples. (s. d.). The YOGYAKARTA PRINCIPLES.

<https://yogyakartapinciples.org/principle-23-fr/>

Procédure de demande du droit d'asile en France. (2015). Legal design et infographies juridiques.

<https://sketchlex.com/06/10/2015/infographies/procedure-demande-asile-france/>

Procédure standard. (2020, 26 octobre). CGVS. <https://www.cgra.be/fr/asile/procedure-standard>

Rainbow Project. (s. d.). *Internalised Homophobia*. <https://www.rainbow-project.org/internalised-homophobia/>

Rainbow Welcome ! (2021). *Rainbow Welcome ! - Bienvenue aux réfugié-e-s LGBTQI+ en Europe*.

<https://rainbowelcome.eu/fr/apropos/>

Rainbow Welcome ! (2021b). *Rainbow Welcome ! - Carte interactive des refuges pour LGBTQI+ en Europe*. <https://rainbowelcome.eu/fr/carte/>

Relatives au droit de demander l'asile (Principe 23) – Yogyakartaprinciples. (s. d.). The YOGYAKARTA PRINCIPLES. <http://yogyakartapinciples.org/relatives-au-droit-de-demander-lasile-principe-23/>

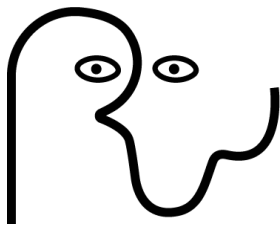
Rosaria PALOMBINO, *Tap the stereotype. Sistema formativo e di analisi degli stereotipi LGBT* nella comunicazione pubblicitaria per gli adolescenti*. (2018). maîtrise en conception systémique : architecture et design (sous la direction de Paolo Tamborini), Politecnico di Torino

S. (s. d.). *La procédure Dublin*. Asile en France. https://asile-en-france.com/index.php?option=com_content&view=article&id=64:la-procedure-dublin&catid=8&showall=1&Itemid=117

Sabine Jansen. (2014, mai). *Good practices related to LGBTI asylum applicants in Europe*. Joël Le Déroff. <https://www.ilga-europe.org/files/uploads/2022/04/Good-practices-related-LGBTI-asylum-applicants-Europe.pdf>

Sahraouia, S., Sellam, N. & Teguaia, A. (2011). *Fabrique de la crise et identité. Spécificités*, 4, pages 35-42. (FR)
<https://doi.org/10.3917/spec.004.0035>

Sarah Van Doosselaere, Sophie Pinilla, Dimitri Verdonck, & Denis Stokkink. (2015, octobre). « *L'auto-discrimination* » : *Un obstacle supplémentaire dans la quête d'un emploi pour les jeunes issus de l'immigration* (No 3374). Fondation Roi Baudouin.
<https://www.pourlasolidarite.eu/sites/default/files/publications/files/ed-2015-autodiscrimination.pdf>



Servicio de atención a inmigrantes, emigrantes y refugiados. (2020). *Preguntas frecuentes sobre Protección Internacional*.

https://ajuntament.barcelona.cat/novaciutadania/sites/default/files/documents/faqs_proteccio_internacional-cast-julio_2020.pdf

Sexual Orientation and Gender Identity Claims of Asylum | SOGICA. (2020). SOGICA.

<https://www.sogica.org/en/>

Sharma, S. (2017, 17 janvier). How to apply for asylum in Italy ? Refugees in Italy. ALinks.

<https://www.alinks.org/how-to-apply-for-asylum-in-italy/#:%7E:text=According%20to%20Italian%20law%2C%20one%20can%20apply%20for,or%20oral%20statement%20saying%20you%20want%20asylum%20protection>

TMM Absolute numbers. (s. d.). Transrespect Versus Transphobia.

<https://transrespect.org/en/map/trans-murder-monitoring/>

Transidentité. (2019). Genres Pluriels. <https://www.genrespluriels.be/Transidentite>

United Nations High Commissioner for Refugees (UNHCR). (2012, octobre). *Guidelines on International Protection n°9* (HCR/GIP/12/09). <https://www.unhcr.org/509136ca9.pdf>

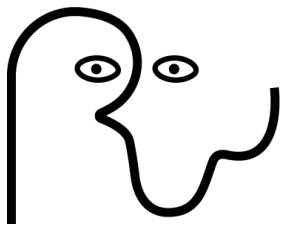
United Nations High Commissioner for Refugees (UNHCR). (2015). *Protecting persons with diverse sexual orientations and gender identities*. <https://www.refworld.org/pdfid/566140454.pdf>

United Nations High Commissioner for Refugees (UNHCR). (2021). *Working with lesbian, gay, bisexual, transgender, intersex and queer (LGBTQI+) persons in forced displacement*. <https://www.unhcr.org/>

Victoria López Fernández, & Nour Alchikh Oughlli. (2019). *Estudio etnográfico sobre la situación y necesidades de la población LGTBA+ migrante en espacios de salud*. Accem.

<https://www.accem.es/wp-content/uploads/2019/12/EstudioEtnograficoSituacionLGTBMigranteSalud-2019-1.pdf>

Wisconsin Coalition Against Sexual Assault (WCASA),. (2020). Social Norms Toolkit : The Normalization of Violence. <https://www.wcasa.org/wp-content/uploads/2020/01/PDFforToolkitNormalizationofViolence.pdf>



VI. Om nog verder te gaan

Académie ESJ Lille. (2021, 10 février). *L'intersectionnalité : Késako ?* [Vidéo]. YouTube.
<https://www.youtube.com/watch?v=M1plf-3UA8E>

Asile LGBT Genève. (2017). *REFUGIÉ.ES LGBTI - lesbiennes, gays, bisexuel.les, transgenres et intersexes - guide pratique pour un accueil inclusif et égalitaire*.
<https://asile-lgbt.ch>

Brochures, guides et études. (s. d.). Espace Santé Trans.
<https://espacesantetrans.fr/ressources/brochures-guides-et-etudes/>

Chandler, L. (2019, mars). *What is intersectionality, and what does it have to do with me?* YW Boston. <https://www.ywboston.org/2017/03/what-is-intersectionality-and-what-does-it-have-to-do-with-me/>

Crenshaw, K. (2016, 14 novembre). *The urgency of intersectionality* [Vidéo]. TED Talks.
https://www.ted.com/talks/kimberle_crenshaw_the_urgency_of_intersectionality

EuroMeds Rights, AEDH, & FIDH. (2016, mai). « *Safe* » Countries : A denial of the right of asylum. https://euromedrights.org/wp-content/uploads/2016/10/AnalysePaysSurs-FINAL-EN-12052016_final.pdf

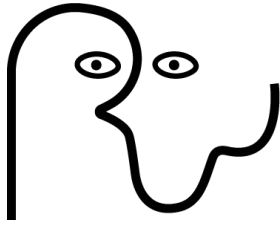
France Terre d'Asile. (2016, juillet). *Les LGBTI : des réfugiés comme les autres ?*
https://www.france-terre-asile.org/images/stories/publications/pdf/Lettre_de_l_asile_et_de_l_int_gration_juillet16_web.pdf

Habib El-Hage, & Edward Jin Lee. (2016). *LGBTQ racisés : frontières identitaires et barrières structurelles*. Alterstice, 6(2).
<https://www.erudit.org/fr/revues/alterstice/2016-v6-n2-alterstice03141/1040629ar.pdf>

Kiff ta race. #11, *Le carrefour des intersections* [Vidéo].
<https://cutt.ly/1YZqUK9>

Les LGBTQ+ et la santé mentale. (s. d.). Homewood Health.
<https://homewoodhealth.com/sante/blog-les-lgbtq-et-la-sante-mentale>

RoSa vzw. (2019). *Intersectionaliteit*.
<https://rosavzw.be/nl/themas/feminisme/intersectionaliteit>

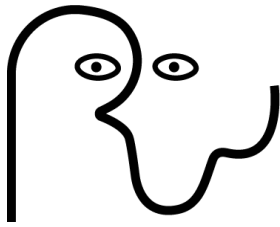


Rainbow Welcome!

Stonewall research. (2020). Stonewall. <https://www.stonewall.org.uk/get-involved/stonewall-research>

United Nations High Commissioner for Refugees. (2021). *Working with lesbian, gay, bisexual, transgender, intersex and queer (LGBTQI+) persons in forced displacement.* www.unhcr.org

UQAT, *L'intersectionnalité.* <https://cutt.ly/cYZe6tm>



4. Partner Verenigingen

België :

Activ'elles.

[Activ'elles | Des femmes qui bougent \(activelles.com\)](http://activelles.com)

Alter Visio.

[ACCUEIL - ALTER VISIO \(alter-visio.be\)](http://alter-visio.be)

AmBlgu.

[Ambigu - Accueil | Facebook](#)

BALIR.

[BALIR | arcenciel-wallonie](#)

Balkan LGBTQIA+.

[Balkan Lgbtqi Balkan | Facebook](#)

CADAL.

[CADAL, le premier centre d'accueil pour réfugiés homosexuels à Bruxelles. \(ket.brussels\)](#)

Cavaria.

[Welkom | çavaria \(cavaria.be\)](http://cavaria.be)

English Speaking Gay Organization for Women (EGOW).

[English speaking gay organization for women in Brussels \(home.blog\)](#)

Ex Æquo.

[Qui sommes-nous? – Exaequo](#)

Genres Pluriels.

[Genres Pluriels - Personnes trans*, aux genres fluides et intersexes en Belgique](#)

[InQlusion.](#)

[Réfugié.e.s LGBT+ Le Parcours du Combattant | InQlusion](#)

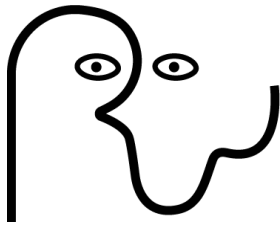
Intersex Belgium.

intersexbelgium.be

La communauté du Christ libérateur.

[Accueil ★ Groupe de chrétiens gays et lesbiennes belges francophones \(ccl-be.net\)](#)

Le CHEFF (Fédération des jeunes LGBTQIA+).



Rainbow Welcome!

<https://www.lescheff.be>

Lumi

[Où trouve-t-on des informations LGBTI+ pour un pays particulier? | Lumi](#)

Maison Arc-en-Ciel.

[Maison Arc-en-Ciel | Infos, actualités, associations & événements LGBT en province de Luxembourg \(lgbt-lux.be\)](#)

Merhaba.

[MERHABA](#)

Network of European LGBTQI* Families Associations.

[NELFA aisbl – Network of European LGBTQI* Families Associations](#)

Omnya.

[Omnya | RainbowHouse](#)

Rainbow House.

[rainbowhouse.be](#)

Rainbow Cops Belgium.

[Rainbow Cops Belgium LGBTQI+ Police | L'ASBL défend la diversité LGBTQI+ au sein de la police et la société. De VZW verdedigt LGBTQI+ rechten binnen de politie en in de samenleving. \(rainbow-cops-belgium.be\)](#)

Tels Quels.

[Tels Quels – Pour vivre heureux, vivons Tels Quels](#)

Transemble.

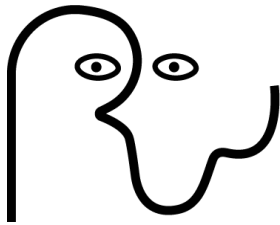
[Transemble \(cargocollective.com\)](#)

Transgender Info.

[Transgender Infopunt |](#)

Why Me.

[Why Me | RainbowHouse](#)



Italië :

Arcigay.

[Arcigay – Associazione LGBTI italiana](#)

Spanje :

Fundación Eddy-G.

[Hogar de acogida para jóvenes LGTBI víctimas de violencia familiar, \(fundacioneddy.org\)](#)

Kif-Kif – Iguales.

[Kifkif I Migrantes, refugiados y solicitantes de asilo LGTBI+](#)

Frankrijk :

Afrique Arc-en-Ciel.

[Afrique Arc en Ciel – RAAC-sida](#)

Arc-en-Ciel Toulouse.

[ARC EN CIEL Toulouse-Occitanie ARC EN CIEL Toulouse-Occitanie – Association et Collectif d'Associations LGBT de Toulouse et de la région Occitanie \(aectoulouse.fr\)](#)

ARDHIS.

[Ardhis – Association pour la défense des droits des personnes LGBTQI+ à l'immigration et au séjour](#)

Association Nationale Transgenre (ANT).

[Association Nationale Transgenre - Page d'accueil - Bienvenue ! \(ant-france.eu\)](#)

Centre LGBTQIA+ Côte-D'Azur.

[Centre LGBT Côte d'Azur \(centrelgbt06.fr\)](#)

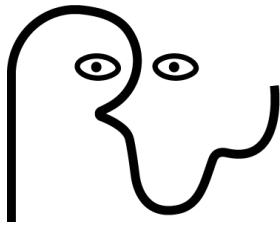
Centre LGBTQIA+ Lyon (Umbrella organisation).

[Accueil - Centre LGBTI+ Lyon](#)

Centre LGBTI – Normandie.

[Centre LGBTI de Normandie – Association et Fédération LGBTI+ de Caen, Cherbourg, Saint-Lô, Evreux, Rouen \(centrelgbt-normandie.fr\)](#)

Centre LGBTQIA+ Paris et Ile-De-France (Umbrella organisation).



Rainbow Welcome!

[Centre LGBTQI+ de Paris et d'Île-de-France, le Centre Lesbien, Gai, Bi, Trans, Queer et Intersexe de Paris et d'Île-de-France \(centrelgbtparis.org\)](#)

Centre LGBTI – Touraine.

[Centre LGBTI de Touraine \(centrelgbt-touraine.org\)](#)

Contact.

[CONTACT | Dialogue entre les parents, les lesbiennes, gays, bi et trans, leurs familles et ami-e-s \(asso-contact.org\)](#)

Equinoxe Nancy.

[Accueil - Équinoxe \(equinoxe54.com\)](#)

Fédération Trans et Intersexes.

[Fédération Trans et Intersexes \(fedetransinter.org\)](#)

ISKIS Rennes.

[Iskis - Centre LGBTI+ de Rennes](#)

Le Girofard.

[Le Girofard – Centre LGBTI+ de Bordeaux, Nouvelle Aquitaine \(le-girofard.org\)](#)

LGBT66.

[LGBT66 PERPIGNAN](#)

Stop Homophobie.

[Accueil - Association STOP HOMOPHOBIE | Information - Prévention - Aide aux victimes](#)



Coordinated by :

With the European partners :



This project is co-funded by the Programme Rights, Equality and Citizenship of the European Union (2014-2020)

MORE INFO ON OUR WEBSITE :
www.rainbowelcome.eu

The content of this publication represents the views of its authors only and their sole responsibility. The European Commission does not accept any responsibility for use that may be made of the information it contains.

CONTACT US



POUR LA SOLIDARITÉ
Rue Coenraets 66
1060 Brussels, Belgium



info@rainbowelcome.eu

FOLLOW US



#RainboWelcome



#RainboWelcome



#RainboWelcome